

Plenaire 23

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

18 januari 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van de heer Jean-Marie Dedecker tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de vzw To Walk Again	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over misbruik van het beheer van privé-rekeningen van rusthuisbewoners	4
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de middelen voor bijzondere jeugdzorg	5
ACTUELE VRAAG van de heer Gilbert Bossuyt tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de gevolgen van een vonnis inzake zogenaamde geluidsoverlast bij speelpleinwerking	7
ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verkoop van de huidige locatie van het kunstencentrum nOna in Mechelen	8
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de benoeming en detachering van Vlaamse topambtenaren	9
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het Vlaams Meerbanenplan	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het Vlaams Meerbanenplan	11
MOTIE VAN ORDE	
Persoonlijk feit	13
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het Vlaams Meerbanenplan	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het Vlaams Meerbanenplan (Voortzetting)	14

ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de stand van zaken betreffende de ondernemersportefeuille	19
ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over veilige weginfrastructuur voor motorrijders	21
ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de beleidsconclusies uit een nieuwe wetenschappelijke studie betreffende de gezondheidsrisico's van de cadmiumvervuiling in een aantal Kempense gemeenten	22
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	36

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 14.35 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Cathy Berx, Marie-Rose Morel, Linda Vissers, John Vrancken: gezondheidsredenen;

Jacky Maes: buitenslands;

Mieke Vogels: ambtsverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de sp.a-spirit-fractie zijn:

in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand de heer Jos Bex als vast lid vervangen door de heer Dirk De Cock;

in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Anissa Tamsamani;

in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh als vast lid vervangen door de heer Chokri Mahassine en de heer Chokri Mahassine als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Michèle Hostekint;

in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie de heer Herman Lauwers als vast lid ver-

vangen door de heer Flor Koninckx en de heer Flor Koninckx als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Jan Roegiers;

in de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen de heer Jan Roegiers als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Dirk De Cock.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2005-2006, nr. 60/14*)

ACTUELE VRAAG van de heer Jean-Marie Dedecker tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de vzw To Walk Again

De voorzitter: De heer Dedecker heeft het woord.

De heer Jean-Marie Dedecker: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de voorzitter, op 21 december 2005, amper enkele weken geleden, hebben we hier verdienstelijke sportlui gehuldigd, onder wie Jacques Rogge en Marc Herremans. Ik heb ooit gelezen dat het beschavingspeil van een maatschappij wordt afgemeten aan de manier waarop met gehandicapten wordt omgegaan. Ik vind het spijtig dat ik in het Vlaams Parlement een persoonlijke zaak moet aankaarten, maar het is een geval van overmacht.

Ik zal u vertellen wat Marc Herremans, een boegbeeld van onze sport, de laatste maanden heeft meegemaakt. Hij is een atleet die op het toppunt van zijn carrière in Timanfaya op Lanzarote is gevallen waardoor hij voor de rest van zijn leven verlamd is en in een rolstoel moet zitten. De man is echter niet in zijn rolstoel blijven zitten, maar heeft zijn karakter in handen genomen en beslist om nog iets te doen voor de maatschappij. Hij heeft de BVBA Mad Max en de vzw To Walk Again opgericht, waarmee hij wereldberoemd is geworden. Hij heeft onder andere Christopher Reeve bezocht in de Verenigde Staten.

Enkele maanden geleden is de man door het Riziv niet alleen op het matje geroepen, maar eveneens geschorst. Zijn invaliditeitsvergoeding is afgenomen en hij moet een boete betalen van 14.597 euro. De reden daarvoor is dat hij is vergeten om de advise-rend geneesheer op voorhand in te lichten over zijn activiteiten. Welke zonde heeft hij begaan? Hij heeft aan sport gedaan. Hij is beginnen trainen en heeft deelgenomen aan de marathon van Hawaï. Hij heeft die een keer gewonnen bij de invaliden en vorig jaar werd hij tweede. Hij heeft activiteiten voor invaliden ontwikkeld waarin hij bijvoorbeeld 25 uur gratis les-geeft aan andere mindervalide atleten. Hij heeft via allerhande benefiets geld ingezameld en dat door-gegeven. Via zijn vzw To Walk Again heeft hij geld gegeven aan sportbeoefening en wetenschappelijk onderzoek van de VUB, omdat hij nog steeds de droom koestert ooit opnieuw te kunnen lopen.

Het Riziv heeft hem geschorst omdat hij de instel-ling niet op voorhand heeft ingelicht over zijn acti-viteiten. Voor zijn andere activiteiten, onder andere het inzamelen van geld, heeft hij na veel moeite de toelating gekregen van minister Reynders om fis-cale attesten te geven aan mensen die schenkingen doen aan To Walk Again. Hij geeft dat geld door aan anderen, wat ook is gebleken uit verschillende controles. Hij heeft op 4 jaar tijd amper 3.296 euro onkostenvergoeding getrokken uit zijn vzw, terwijl hij miljoenen voor anderen heeft ingezameld.

Om fiscale attesten te kunnen krijgen voor de aftrek-baarheid, moet er een toestemming komen of een evaluatie van de afdeling Algemeen Welzijnsbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Ik lees voor wat er in het verslag staat: ‘Uit het verslag van de inspectie die plaatsvond op 9 november 2005 blijkt dat de vzw To Walk Again twee werken finan-cieel steunt: enerzijds het wetenschappelijk onder-zoek aan de ULB en anderzijds de sportactiviteiten van de vzw Sporta te Tongeren. Dit kunnen wij niet beschouwen als directe, rechtstreekse hulpverlening. Daarom hebben we de intentie negatief te adviseren aan de FOD Financiën.’

Hierdoor kan de vzw de giften die die jongen heeft gedaan niet meer fiscaal aftrekken. Wat een ontzet-tende fout heeft die man gemaakt!

Ik heb een brief gekregen van de heer Herremans. Ik heb de toestemming om hem voor te lezen, en dat zal ik ook doen, omdat ik het schrijnend vind dat iemand die we hier op 21 december hebben gehul-

digd, vandaag zonder bron van inkomsten zit. Hij wordt zelfs nog geboycot omdat hij niet lamleendig in zijn rolstoel is blijven zitten, maar de moed heeft gehad om aan sport te blijven doen en een voorbeeld te zijn door belangeloos geld in te zamelen voor andere mensen.

Hij schrijft: ‘Als ik mentaal niet zo sterk was geweest, dan had ik nu misschien wel aan een touw gebengeld. Sinds de dag van mijn ongeval zet ik me belan-geloos in voor To Walk Again. Dagen en nachten heb ik samen met mijn trainer Paul Van Den Bosch, ondanks mijn eigen drukke agenda en fysische pro-blemen, ingezet voor To walk Again. Echt honder-den keren heb ik me in mijn auto gezet om mensen te gaan bezoeken, motiveren, uiteenzettingen te doen voor het goede doel, enzovoort. Dit heeft me buiten een glimlach van de patiënten en hulpbehoe-venden, geen eurocentiem opgeleverd. Integendeel, het heeft me enorm veel tijd, geld en benzine gekost. Nu willen die ...’ – ik zal het woord niet uitspreken – ‘met een simpele brief 4 jaar van bloed, zweet en tranen teniet doen. Dit samen met de affaire met het Riziv, waar ik word afgestraft omdat ik zonder dat ik aan de desbetreffende geneesheer toestemming heb gevraagd, mijn triatloncarrière heb verdergezet. Die combinatie maakt dat, als ik niet mentaal sterk was geweest, ik al domme dingen had gedaan.

Na jaren van investeren in mijn triatloncarrière, heb ik de pech gehad dat ik op de dag van mijn door-braak mijn rug breek. De 4 daaropvolgende jaren van incontinentie, impotentie, verlamming en dag-dagelijkse pijn, heb ik me samen met Paul, ondanks de loodzware trainingen voor Hawaï, dag en nacht volledig belangeloos ingezet voor lotgenoten, met als resultaat: mijn uitkering kwijt omdat ik na mijn ongeval mijn sport heb hervat, mijn vriendin kwijt omdat ik te veel voor anderen bezig was, mijn fiscale attesten kwijt om god weet welke belachelijke reden. Ze mogen hun Ridder in de Kroonorde, Erepenning, Sportpersoonlijkheid van het Jaar, Vlaamse Reus et cetera op een plaats steken waar de zon nooit schijnt. Het enige wat ik wil is een beetje menselijk-heid, maar dit is in dit klotenland blijkbaar heel ver-zoek.’ – sorry voor de uitdrukking.

‘Ik heb me op mijn 32e, door me financieel zeer te doen, een appartementje kunnen aanschaffen. Dan stop ik met me belangeloos in te zetten voor mijn medemens, dan stop ik met sporten en dan leg ik me in mijn sofa naast mijn hond, want dat is wat ze blijkbaar willen creëren in dit land.’

Mevrouw de minister, mag ik u vragen om iets te doen aan dit dossier waarover een advies van de administratie is gemaakt? Het gaat om mensen die we in onze maatschappij op een piëdestal plaatsen en die het ook verdienen. Het kan niet dat we hen op 21 december met onze linkerhand nog een bos rozen hebben aangereikt, en nu met onze rechterhand hun strot dichtknijpen.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mijnheer Dedecker, samen met heel het parlement heb ik heel veel respect voor het werk dat de heer Herremans levert. We moeten even nagaan waarover het hier precies gaat.

Ik veronderstel dat u met betrekking tot de Riziv-materie, federaal minister Demotte hebt onder-vraagd om na te gaan welke stappen daaromtrent kunnen worden gezet. Ik zal me daar niet over uit-spreken.

Het is niet gebruikelijk dat een minister uitspraken doet over een lopende procedure. Ik zal me beper-ken tot een aantal elementen zoals de bevoegdheid, waarover gaat het, wat was het verleden en wat zal de toekomst mogelijk brengen in deze zaak.

Ik wil even de bevoegdheidsverdeling aangeven. De normen in kwestie zijn federaal. Meer bepaald gaat het over het Wetboek van de Inkomstenbelastingen. Dat behoort tot de bevoegdheden van minister Reynders. Hij kan fiscale vrijstellingen geven. De Vlaamse overheid inspecteert of de voorwaarden opgelegd in dat wetboek worden nageleefd.

De heer Herremans heeft uitzonderlijk een erken-ning gekregen op basis van een planning. Hij heeft namelijk een planning voorgelegd aan de Vlaamse administratie, die voldeed aan de voorwaarden van het wetboek. Daarin stond heel duidelijk dat hij het geld zou aanwenden voor de oprichting en de wer-king van een centrum voor rolstoelgebruikers. Dat was in overeenstemming met de normen van het wet-boek. Hij had dus een voorlopige erkenning. Zoals steeds moet gebeuren, is de inspectie gaan controle-ren of er werd voldaan aan de normen. De inspectie heeft vastgesteld dat de vzw To Walk Again niet vol-deed aan de normen van het Wetboek van de Inkom-tenbelastingen. De vzw moet namelijk uitsluitend gericht zijn op wetenschappelijk onderzoek of bij-stand aan misbedeelden of hulpverlening aan ont-wikkelingslanden. Bovendien moet er rechtstreekse hulpverlening worden geboden.

Dit is federale materie. Als u het daarmee niet eens bent, moet u daarover minister Reynders aanspre-ken. Het enige wat mijn inspectie moet doen, is vast-stellen of de normen al dan niet worden nageleefd. Daar knelt nu net het schoentje. Bij de voorlopige erkenning was het heel duidelijk dat er aan de nor-men was voldaan: er zou rechtstreekse hulpverlening worden georganiseerd. We hebben echter moeten vaststellen dat dit in de praktijk niet zo is. De vzw organiseert geen rechtstreekse hulpverlening, maar stort het geld door aan een andere organisatie. De federaal bepaalde normen worden dus niet nage-leefd.

De erkenning is nog niet ingetrokken. We plegen immers altijd overleg met de betrokkene, om te bekij-ken hoe het probleem kan worden verholpen, zodat de fiscale vrijstelling toch nog kan gelden. Daarom hebben we de organisatie uitgenodigd om hierop te antwoorden. Deze mensen hebben tot 27 januari de tijd om hun bedenkingen of adviezen te formuleren. Ook is er op 24 januari een onderhoud gepland met de vzw, om te bekijken wat er kan gebeuren.

Wij kunnen alleen maar inspecteren. Er zijn slechts een paar mogelijkheden, die heel eenvoudig zijn. Ofwel past de vzw zich aan aan de normen van het wetboek, ofwel worden de normen van dat wetboek gewijzigd. Dat laatste is federale materie. Daarvoor moet u de federale minister aanspreken. Ik zie echter geen enkele andere mogelijkheid dan mijn inspec-tie te kunnen laten vaststellen wat er op het terrein gebeurt.

Er is dus nog tijd. Er zijn nog mogelijkheden. Ofwel past men zich aan aan de federale normen, ofwel worden de normen aangepast. De administratie zal zich uiteraard op 24 januari met heel veel plezier constructief opstellen om te zoeken naar een goede oplossing voor de vzw. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Jean-Marie Dedecker: Mevrouw de minister, ik dank u vooral voor die laatste uitspraak. Het is echter zo dat dit advies niet strookt met de werke-lijkheid. De heer Herremans heeft in het verleden net hetzelfde gedaan, maar nu geeft dit plots aanlei-ding tot een negatief advies. Ik vind dat zeer vreemd. De heer Herremans geeft inderdaad geld aan initi-atieven waaraan hij meewerkt. Dat heb ik daarnet ook gezegd. Als men dat al niet meer mag doen, dan vraag ik me af wat men dan nog wel mag doen. Hij heeft geld doorgesluisd naar Sporta. Samen met Sporta heeft hij een fitnesscentrum opgericht, waar hij 25 uur per week exclusief les geeft aan rolstoelge-bruikers. Dan vind ik dat hij wel actief bezig is met

deze zaken. Dura lex, sed lex. Ik vraag echter respect voor dergelijke mensen, die een boegbeeld zijn in de maatschappij. Ze zitten in een rolstoel, maar zijn ook een rolmodel.

Minister Inge Vervotte: Het heeft geen zin inhoudelijk in te gaan op de vraag of hij goed werk levert en zo. Dat is geen element van de beoordeling, en we kunnen ons daar niet over uitspreken.

Wat we wel kunnen zeggen, is dat hij een erkenning heeft gekregen, niet op basis van het werk dat hij reeds leverde, maar op basis van zijn plannen. Bovendien was heel duidelijk afgesproken dat de inspectie na een jaar werking zou langskomen. Het is dus niet plots veranderd. Hij heeft de erkenning gekregen op basis van zijn plannen.

De heer Jean-Marie Dedecker: De planning is gevolgd zoals opgegeven door de vzw. We kunnen deze discussie voeren op vierentwintig manieren.

Minister Inge Vervotte: Het is inderdaad aan de vzw zelf om de discussie te voeren, maar volgens de planning ging het om de oprichting en de werking van een centrum voor rolstoelgebruikers. Dat voldeed aan de rechtstreekse hulpverlening die noodzakelijk is volgens de federale regelgeving. Als hij het nu zelf gaat doen, en het dus niet doorstort naar een andere vzw die de hulpverlening biedt, dan is hij in regel en zal hij zijn fiscale attesten kunnen blijven uitdelen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over misbruik van het beheer van privé-rekeningen van rusthuisbewoners

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, mijnheer de minister, in de loop van verleden week verschenen een aantal persberichten over rusthuizen in Sint-Amandsberg en Overijse, waar geconstateerd werd, niet na een geregeld onderzoek maar bij toeval, dat bepaalde OCMW-raadsleden

via het bestaande rekeningenstelsel in die rustoorden privé-rekeningen van patiënten plunderden.

Het systeem I is ons bekend. Pensioenen en tegemoetkomingen worden gestort op de systeem-I-rekening met de naam van de rusthuisbewoner. In bepaalde OCMW-rusthuizen en in sommige andere rusthuizen worden ze dan doorgestort naar een centrale rekening. Vervolgens gebeurt de afhouding van het bedrag van de factuur voor de voorzieningen en andere kosten die voor de patiënt worden gemaakt, zoals de opleg voor de dokter, de kinesist, de rekening van de kapper, enzovoort. Het restant wordt vervolgens teruggestort naar de systeem-I-rekening. Wanneer er op de systeem-I-rekening een tekort is, doordat het pensioen en de andere tegemoetkomingen niet volstaan, dan wordt aan de persoon zelf of aan de bewindvoerders gevraagd om bij te storten.

Mevrouw de minister, wat ik me afvraag, is hoe het mogelijk is dat bepaalde OCMW's die volmachten geven aan slechts één persoon van de directie en een aantal administratieve bedienden. Die mensen mogen dan doorgelicht zijn bij hun indienstneming, van niemand van ons is gegarandeerd dat hij niet eens over de schreef gaat in de loop van zijn carrière.

Denkt u dat er hiervoor regelgevend werk nodig is, of kunt u vanuit uw bevoegdheid bepaalde dingen toewijzen aan het personeel van de OCMW's, zodat dit niet meer kan gebeuren? Immers, bij veel mensen zal nu een bang vermoeden gewekt zijn. Als het zo gemakkelijk is, en als er zo weinig controle is, hoeveel oudere mensen, en vooral dan mensen zonder kinderen, worden dan niet met zo'n probleem geconfronteerd?

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: We moeten heel omzichtig te werk gaan ten aanzien van de problematiek in de rusthuizen. Het gaat er vooral om dat er voldoende interne controlesystemen zijn. We zijn nagegaan of dit systeem in veel voorzieningen voorkomt en waar dus het risico bestaat. Daarbij is gebleken dat zowel de voorzieningen als de mensen zelf proberen dit systeem zo weinig mogelijk toe te passen. Het beheer van middelen door de voorzieningen wordt niet als de meest aangewezen methode ervaren, noch door de mensen, noch door de voorzieningen zelf.

In de praktijk komt het niet veel voor dat het beheer van middelen wordt afgestaan of dat volmachten

worden gegeven aan de voorzieningen. Dat betekent zeker en vast niet dat we het risico moeten minimaliseren. Het betreft enkel de risicospreiding.

Er bestaat momenteel een reglementering. Die is zeer strikt en bepaalt dat het enkel kan mits een schriftelijke toestemming en toezicht van een commissie. Bovendien kan het enkel door de dagelijkse verantwoordelijke van de voorziening zelf gebeuren. Als er aanbevelingen zouden zijn om de reglementering te wijzigen, zal ik die zeker ter harte nemen.

De reglementering bestaat en dus moet er geïnspecteerd worden. Wij voeren op regelmatige basis inspecties uit, minimaal om de 3 jaar, en aandachtsvoorzieningen worden jaarlijks geïnspecteerd. Daarbij wordt altijd bekeken of er een procedure terzake is en of er klachten zijn. Dit is een onderdeel van de gewone inspecties. Bij klachtmeldingen gaat de inspectie uiteraard ook ter plaatse om het beheer van middelen te onderzoeken, om uit te zoeken aan wie dat beheer werd toevertrouwd en welke procedures worden gevolgd.

We hebben ook informatie opgevraagd bij de klachtentelefoon. Ook daaruit blijkt dat er geen noemenswaardige of niet veel klachten zijn met betrekking tot het beheer van middelen of de volmachten.

Toch vraag ik me af of onze inspectie over voldoende instrumenten beschikt om dergelijke zaken te inspecteren en controleren. Bankzaken en dergelijke vormen toch wel een heel moeilijke materie. Ik stel vast dat onze inspectiediensten vandaag eerder de procedures bekijken en uitzoeken over welke mensen het gaat, maar geen verdere doorlichtingen doen. Naar aanleiding van dit dossier heb ik aan de diensten gevraagd welke verbeterpunten mogelijk zijn aan onze interne controlemechanismen en de inspectiediensten. Ik heb gevraagd welke conclusies ze zelf trekken en ook of ze over voldoende expertise beschikken om te garanderen dat dergelijke kwesties in de toekomst duidelijk aan bod kunnen komen. Ik verwacht binnenkort een antwoord van de administratie.

Ik herhaal dat er een reglementering is en dat er wordt geïnspecteerd, maar dat het om heel moeilijke materie gaat. Ook uit interne controlemechanismen van banken en dergelijke weten we dat er veel expertise nodig is om dergelijke fraudegevallen te ontdekken. Daarom heb ik aan de inspectiediensten zelf gevraagd wat ze leren uit deze kwestie en of ze van mening zijn dat ze over voldoende expertise beschik-

ken om de taken in de toekomst aan te kunnen. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wil u vragen om, indien mogelijk, de opvolging van deze zaak over te maken aan de commissie voor Welzijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de middelen voor bijzondere jeugdzorg

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw en heren ministers, op 9 januari vond in deze buurt een actie plaats van de vakbonden in de bijzondere jeugdzorg. De sfeer in de sector wordt – terecht – almaar droeviger. Dat is niet de schuld van de overheid, maar de overheid moet minstens aandacht besteden aan de problematiek. We hebben hier trouwens al vaak over de kwestie gediscussieerd.

Op 10 januari kreeg De Stobbe de Lydia Chagollprijs. Dat is markant. Gisteren, op 17 januari, verscheen een open brief van het Platform Jeugdzorg. Die kreeg veel weerklank in de media. De betrokken partners bij het platform zijn de vakbonden, alle koepels voor de bijzondere jeugdzorg en voor de integrale jeugdhulp, en ook de sociaal-culturele organisaties zoals de Gezinsbond. Het is dus het breedst denkbare middenveld voor de integrale jeugdhulp en de bijzondere jeugdhulp, dat voor de zoveelste keer aan de bel trekt.

Gisteren vond er in de Commissie voor Welzijn een hoorzitting plaats over de integrale jeugdhulp. Tot onze droefenis hoorden we dat de ideeën die in 1999 werden gelanceerd, vandaag nog even actueel zijn en bijna nog pregnanter dan toen. Ik lees een citaat voor: ‘We roepen alle betrokken partners, het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering op om op zeer korte termijn concrete ondersteunende maatregelen te nemen en de nodige budgetten vrij te maken. We doen dit tegen een achtergrond van talrijke en dagelijkse onaanvaardbare situaties die zich continu over heel Vlaanderen voordoen bij de

opvang en begeleiding van jongeren en gezinnen met problemen. Iedereen die verantwoordelijkheid draagt in de jeugdzorg is het over één ding eens: zo kan het niet verder. Ondanks de professionele inzet van hulpverleners, consultants en magistraten moeten we vaststellen dat dagelijks de rechten van kinderen en van ouders die nood hebben aan dringende ondersteuning, opvang en begeleiding, worden geschonden. Het ontbreken van een gecoördineerd preventiebeleid, het schrijnende tekort aan opvangplaatsen, personeels- en werkingsmiddelen ondergraven de gepaste hulpverlening.'

Het is de zoveelste noodkreet. Ik wil me graag bij de vraag van de sector aansluiten. Mevrouw de minister, ik sta daar niet alleen mee, veel collega's delen die zorg. U deelt die ook. U kondigt een globaal plan aan. Dat is prima. Maar één ding is nog onduidelijk. U hebt een aantal inhoudelijke krachtlijnen voor uw globaal plan bekendgemaakt zonder het plan zelf uit te werken. Dat is een goede stap vooruit. Ik had me misschien beter tot uw collega van Begroting gericht, want over de middelen om die reusachtige noden in te vullen, weten we niets. Welke middelen wil de Vlaamse Regering daarvoor vrijmaken? De meerjarenbegroting is daar nogal cryptisch over. Ze zegt in één zinnetje wel wat u gaat doen.

Er zijn al aanzetten. Er is natuurlijk het VIA dat bepaalt dat een deel van de middelen naar nieuwe initiatieven zullen gaan. Er zijn begin januari door de regering een aantal plaatsen toegekend in instellingen. Dat zijn allemaal positieve indicaties, maar het zijn druppels op een hete plaat. De inhaalbeweging moet sterker en forser zijn. Mijn vraag is er één naar de bereidheid en de wil om in te zetten op die problematiek, om niet alleen te remediëren bij de jongeren die een MOF hebben gepleegd of in een problematische opvoedingssituatie verkeren, maar ook op de preventie. Ik denk dat veel problemen in de bijzondere jeugdzorg te wijten zijn aan het feit dat we te weinig inzetten op preventie, op het voorkomingsbeleid en dat we pas ingrijpen als de jongeren een bepaalde drempel overschreden hebben.

Mevrouw de minister, wat zijn uw plannen? Welke middelen hebt u daarvoor? Wat zijn de opties van deze regering?

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de problematiek van de bijzondere

jeugdzorg zal binnenkort algemeen gekend zijn – ik dreig in herhaling te vervallen.

Intussen beseft iedereen dat er iets moet gebeuren. Iedereen kent de problemen van het aanbod en de capaciteit. Er doet zich een enorme stijging voor van het aantal geïndiceerde vragen. Als de capaciteit niet wordt uitgebreid, zal de kloof tussen de gerealiseerde hulp en de meest wenselijke hulp steeds breder worden. Dat is geen beleids optie. We moeten zoeken naar structurele antwoorden. Het aanbod moet stijgen, de kloof moet verdwijnen, en de mensen moeten de juiste zorg krijgen. We kennen allemaal de schrijnende verhalen van kindermishandeling tot seksueel misbruik en jeugddelinquentie. De waaier is zeer breed.

We moeten dan ook zoeken naar structurele antwoorden om te kunnen zorgen voor voldoende aanbod. Er mag geen kloof bestaan tussen de geïndiceerde en de gerealiseerde zorg. De mensen moeten de juiste zorg kunnen krijgen.

We kennen allemaal de schrijnende verhalen die gaan van kindermishandeling tot seksueel misbruik en jeugddelinquentie. De waaier is zeer breed. We hebben dan ook een globaal plan opgesteld dat samen met de sector is besproken. We hebben ervoor geopteerd om met expertengroepen te werken. Er moeten een aantal heel concrete maatregelen worden genomen waarvoor overleg met het veld vereist is. Het mag dus geen lege doos worden.

Uw vraag inzake preventie is heel relevant en is ook gisteren tijdens de hoorzitting meermaals aan bod gekomen. Het is spijtig dat bij de aanbevelingen van 1999 alles wat met preventie te maken heeft, een beetje uit het oog is verloren. Preventie zal de nodige aandacht krijgen in ons globaal plan.

Voor 2006 bedragen de VIA-middelen 2,36 miljoen euro. De enige meerjarenprogrammatie betreft inderdaad de VIA-afspraken. Er is ook een budget uitgetrokken voor de bijzondere jeugdzorg. Vanuit de VIA-middelen zal 5 miljoen euro naar de sector vloeien. Ik heb ervoor gekozen om de budgetten voor Welzijn niet zomaar tussen de verschillende sectoren te verdelen, maar om dat op een doordachte en geprogrammeerde wijze te doen, in overleg met de sector en afhankelijk van de behoeften per sector. Daartoe hebben we behoeftestudies uitgevoerd. We gaan onder meer na hoe vraag en aanbod op elkaar kunnen worden afgestemd.

Wat de bijkomende capaciteit inzake preventie en andere betreft, zullen op basis van de programmaties van het globaal plan extra budgetten worden vrijgemaakt. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Gilbert Bossuyt tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de gevolgen van een vonnis inzake zogenaamde geluidsoverlast bij speelpleinwerking

De voorzitter: De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gisteren nam ik kennis van een opzienbarend vonnis waarbij het stadsbestuur van Menen werd veroordeeld. Het moet een deel van zijn jeugdwerking stilleggen. De stad Menen moet op last van een dwangsom, de speelpleinwerking tijdens de schoolvakanties in een jeugdcentrum dat gelegen is in een deelgemeente, stopzetten. Verder moet het speelplein dat gelegen is in het jeugdcentrum om 18 uur worden afgesloten. Tot slot is het verboden om in het jeugdcentrum fuiven te houden. De rechter is zo vriendelijk te bepalen wat moet worden verstaan onder fuiven: 'Met het woord fuif moet worden verstaan een bijeenkomst na 20 uur waarop versterkte muziek wordt gespeeld.' Dat lijkt me een uitbreiding van de definitie die tot nu toe werd gehanteerd in deze moeilijke thematiek.

Er is sprake van een groeiende intolerantie. De kinderrechtencommissaris heeft daar al eerder op gewezen. De argumentatie van de rechter betreft niet enkel de geluidsoverlast. Daarover bestaat een uitgebreide reglementering. Het gaat hier over activiteiten, met name een speelpleinwerking en fuiven in een jeugdcentrum, die niet kunnen doorgaan omdat het jeugdcentrum gelegen is in een woongebied.

Ik heb begrepen dat u er wilt voor zorgen dat in de woonwijken, en zeker in de sociale woonwijken, voorzieningen worden ingeplant zodat kinderen al dan niet in georganiseerd verband kunnen spelen, en dat er ook over wordt gewaakt dat er mogelijkheden zijn om, na afspraak en overleg, een aantal fuiven – een twaalfstal per jaar – toe te laten. U hebt dat ook laten blijken naar aanleiding van de discussies over het Jeugddecreet.

Mijnheer de minister, als democraten hebben we natuurlijk respect voor de rechterlijke macht. Alhoewel, zeg ik er al lachend bij. (*Rumoer*)

De voorzitter: We zullen dit laten schrappen uit het verslag. (*Rumoer*)

De heer Gilbert Bossuyt: Dat is niet nodig. Ik ga voort op de uitspraken van de minister. Ik wil hem helpen om iets meer te doen.

Mijnheer de minister, als het arrest doorgang vindt, dan mag u uw volledige jeugdbeleid opdoeken. Dat is iets dat niet kan.

Als we het gerecht zijn gang laten gaan, dan kan het stadsbestuur van Menen in beroep gaan. Volgens de huidige regels betekent dit dat daarover een uitspraak zal worden gedaan over 1 à 1,5 jaar. Gedurende die hele periode is er dan op het grootste deel van het grondgebied van Menen geen jeugdwerking meer mogelijk.

Daarnaast blijft de ongerustheid tijdens deze lange periode bestaan. Misschien volgen er nog andere, ook gerechtelijke, initiatieven. Ik vind dat de regering zeer duidelijk moet maken dat de wetgever een bepaalde politiek wenst na te streven en dat die politiek ook moet kunnen worden uitgevoerd.

Mijnheer de minister, dit is een zeer recent arrest. Ik vraag u het zeer aandachtig te bestuderen. Ik heb gezien dat u er al op een zeer goede manier op hebt gereageerd. Ik vraag u ook na te denken welke maatregelen u zou kunnen nemen om de periode waarin de beroepsprocedure loopt te overbruggen en in elk geval de uitvoering van uw en ons jeugdbeleid waar te maken.

Ten slotte vraag ik u aan te geven welke maatregelen u kunt overwegen om het lokale jeugdbeleid verder te kunnen ondersteunen. Voor het stadsbestuur dat met een dergelijke maatregel wordt geconfronteerd, betekent dit dat het rekening moet houden met bijkomende uitgaven. Ik verzoek u ook om binnen de regering met de minister van Ruimtelijke Ordening en de andere ministers na te gaan welke maatregelen er moeten worden genomen om zo vlug mogelijk een einde te maken aan dit soort situaties. De jongeren zullen er u zeer dankbaar voor zijn. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, de zaak overstijgt in ruime mate het probleem in Menen. Het gaat inderdaad om een erg belangrijk dossier.

Mijnheer Bossuyt, ik ben het met u eens dat het een uiting is van een onvoorstelbare onverdraagzaamheid ten aanzien van kinderen en jongeren. Als men voortdurend kinderen en jongeren binnen de Vlaamse wetgeving en nu op het gebied van ruimtelijke ordening beschouwt als hinderlijk, dan glijden we af naar een gevaarlijke samenleving. In een dergelijke samenleving hebben kinderen en jongeren geen rechten meer en krijgen ze ook geen enkele ruimte meer.

Als de klagers enkel uitgaan van hun eigen individuele genot zodat elk project dat zich richt op kinderen en jongeren onmogelijk wordt gemaakt of dat die projecten op een geïsoleerde plaats worden ingeplant, dan dreigen we in een zeer gevaarlijke situatie te komen.

Ik zal eerst grondig de juridische kant van de zaak laten onderzoeken en juridische hulp en bijstand geven aan iedereen die met dergelijke vonnissen of situaties wordt geconfronteerd.

Ten tweede: het is dringend nodig dat ik met de ministers Peeters en Van Mechelen onderzoek hoe we lawaai van kinderen en jongeren uit de Vlaamse wetgeving en de wetgeving op de ruimtelijke ordening kunnen lichten. We kunnen daar snel werk van maken. Het parlement moet die belangrijke keuze maken of niet maken. Ik hoop dat het parlement op dit voorstel ingaat.

Ten derde: de invulling en herziening van een aantal plannen moet worden aangegrepen om de regularisatie van een aantal zogenaamde 'wonenvreemde' initiatieven in het kader van de ruimtelijke ordening door te voeren. We willen dat samen met de minister van Ruimtelijke Ordening snel aanpakken.

We willen op politiek niveau een vuist maken tegen de dreiging van een veralgemeend overwicht van het individueel belang op het collectief belang. En we moeten verhinderen dat de eerste slachtoffers de voorzieningen voor kinderen en jongeren zijn. Menen is geen geïsoleerd geval. Eerder waren er ook al uitspraken over openluchtzwembaden, crèches en tal van andere initiatieven voor en van jongeren en organisaties die als hinderlijk worden veroordeeld op basis van de wetgeving inzake leefmilieu en ruimtelijke ordening. Dat kan niet langer. We zullen die

wetgeving dringend moeten aanpassen. Ik maak er snel werk van. En iedereen die erom vraagt, laat ik juridisch bijstaan. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijk tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verkoop van de huidige locatie van het kunstencentrum nOna in Mechelen

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het kunstencentrum nOna wordt door de Vlaamse overheid erkend en gesubsidieerd. In het Vlaamse kunstencentrumlandschap neemt het een aparte plaats in. Ik leg de minister deze vraag voor omdat het project van dit kunstencentrum om een nieuwe zaal bij te bouwen en haar werking te versterken, wordt doorkruist door het plan om de huidige locatie te verkopen.

Ik verklaar me nader. In de huidige begroting is 600.000 euro opzijgezet voor de werking van nOna. nOna staat in de top-10 van de Vlaamse kunstencentra. De kost van de uitbreiding waaraan nOna werkt, wordt geraamd op 2,5 miljoen euro. Als ik me niet vergis, is de stad Mechelen bereid om 850.000 euro bij te leggen. De Vlaamse overheid heeft ongeveer 1 miljoen euro toegezegd. Dit alles wordt echter doorkruist door de invraagstelling van de toekomst van de oorspronkelijke locatie. Het is onduidelijk wat het statuut is van nOna als huurder. Geldt er bijvoorbeeld een voorkeepsrecht? Ik weet het niet.

Het is een feit dat die locatie in de smaak van een aantal investeerders valt, want in de omgeving is een ander project in uitvoering. Heeft de huidige eigenaar geld geroken, en wil hij daarom de site te koop aanbieden? De planning van nOna en de Vlaamse overheid worden dus doorkruist. Hoe zullen we daarop inspelen? Kunnen we de investeringen die in het verleden zijn gebeurd, blijven benutten? Kan de werking van het kunstencentrum nOna worden gewaarborgd?

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, het gaat hier om een vreemde situatie. Kunstencentrum nOna heeft een werking opgebouwd in een gehuurd

pand. Het is al een tijdje de bedoeling de werking uit te breiden en hiervoor een ander pand van dezelfde eigenaar te gebruiken. Blijkbaar heeft deze eigenaar om familiale redenen evenwel het plan opgevat beide panden te verkopen. Het stadsbestuur van Mechelen is bereid om de aankoop van het tweede pand te financieren. Het stadsbestuur weet evenwel niet of het over voldoende middelen beschikt om beide panden te kopen.

Volgende maandag zal veel duidelijk worden. Die dag zullen alle betrokken partijen, de eigenaar, de huurder en het stadsbestuur, in deze vertegenwoordigd door schepen Nobels, samenkomen en tot een vergelijk trachten te komen. Het stadsbestuur heeft zich alvast geëngageerd om zijn verantwoordelijkheden op te nemen.

Ik weet niet of de betrokken partijen maandag tot een overeenkomst zullen komen. Ik weet enkel dat de raad van bestuur van het kunstencentrum op dit ogenblik nog niet panikeert. De bestuurders gaan er in elk geval van uit dat ze volgende maandag een oplossing zullen vinden.

Indien de Vlaamse Gemeenschap om financiële ondersteuning wordt gevraagd, zal ik overwegen wat onze mogelijkheden zijn. Momenteel is reeds 1 miljoen euro uitgetrokken voor de verbouwingen aan het tweede pand. Veel meer middelen heb ik op dit ogenblik niet ter beschikking. Ik heb vooralsnog niet de vraag gekregen dit bedrag op te trekken of de aankoop van het tweede pand te bekostigen.

Er is voorlopig alleszins geen reden tot paniek. Volgens mij zullen de betrokkenen maandag een oplossing vinden. Indien dit niet het geval blijkt te zijn, zal ik desnoods mijn verantwoordelijkheid opnemen en mee een oplossing voor nOna zoeken. De schitterende werking van dit kunstencentrum moet worden behouden. Vooralsnog rijzen op dit vlak evenwel niet veel problemen. (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de benoeming en detachering van Vlaamse topambtenaren

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, het adagium ‘Wat we zelf doen, doen we beter’, destijds door wijlen de heer Geens gelanceerd, is jarenlang gehanteerd door diegenen die voor de overheveling van meer bevoegdheden naar het Vlaams niveau pleitten. Deze mensen hebben steeds het argument aangehaald dat ze het anders en vooral beter wilden doen. Indien we de mogelijkheid zouden krijgen om bepaalde zaken op Vlaams niveau te regelen, zouden we de Belgische ziekte achter ons kunnen laten. Ze dachten hierbij onder meer aan de politieke benoemingen in de administratie.

Anno 2006 moeten we vaststellen dat we het niet beter doen. Op 23 december 2005, tijdens de laatste ministerraad van vorig jaar, heeft de Vlaamse Regering een aantal topambtenaren benoemd in wat ik even de oude Vlaamse parastatalen wil noemen.

Tot onze grote verbazing betreft een van die topbenoemingen de kabinetschef van minister Vandenbroucke. Hij wordt manager van de Vlaams Energie Agentschap, een in 2004 opgericht intern verzelfstandigd agentschap. Daarmee is de kous echter niet af. Het gaat hier niet zomaar om een politieke benoeming. De man wordt namelijk onmiddellijk, nog voor hij zijn job als manager van de Vlaams Energie Agentschap opneemt, opnieuw naar het kabinet van minister Vandenbroucke gedetacheerd. Op die manier kan hij kabinetschef blijven.

Het gaat hier met andere woorden om het verstrekken van een jobgarantie. De man had nog geen jobgarantie. De functie van bestuurder bij Publi-T, dat 30 percent van de gemeentelijke aandelen in Elia beheert, houdt uiteraard geen jobgarantie in.

Bezoldigd bestuurder zijn van de NV Liefkenshoek-tunnel is blijkbaar evenmin een jobgarantie. Ook bezoldigd bestuurder zijn van een intercommunale die zorgt voor de watervoorziening en van de opvolger van de GIMV, de Participatiemaatschappij Vlaanderen, wordt uiteraard niet beschouwd als job-

garantie voor de toekomst. Er was dus blijkbaar nog een extra jobgarantie nodig.

Mijnheer de minister, wat is dat voor gekheid! Hoe stemt dat overeen met het decreet beter bestuurlijk beleid dat het parlement tijdens de vorige legislatuur heeft goedgekeurd? Binnen dat decreet paste ook de afslanking van de kabinetten. Dat voornemen stond in het regeerakkoord van de regering-Dewael. De Vlaamse administratie zou ook worden hervormd en vooral gedepoliticiseerd en geobjectiveerd. Men wou af van de Belgische ziekte.

Mijnheer de minister, ik stel vandaag vast dat we opnieuw met de Belgische ziekte te kampen hebben. In de federale politieke structuur worden ook kabinetschefs benoemd op belangrijke posten. De toenmalige kabinetschef van gewezen minister Vande Lanotte staat aan het hoofd van de NMBS. Maar hij is daar manager en heeft zich niet laten benoemen om nu nog even kabinetschef te spelen en pas aan het hoofd van de NMBS te komen als deze job ten einde is.

Mijnheer de minister, dit kan niet. Het is cynisch en eigenlijk onaanvaardbaar. Het is slecht voor het politieke bedrijf in het algemeen en voor de geloofwaardigheid van de Vlaamse Regering – als zij al over geloofwaardigheid beschikt als het gaat over een ordentelijke administratie en een goed bestuur – in het bijzonder.

Mijnheer de minister, in een vorig leven hebt u, als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, enorm gevochten tegen de politisering van de administratie en tegen de uitholling van de administratie door het Copernicusmodel. Hoe kunt u deze praktijken, waarbij een kabinetschef wordt benoemd tot manager en tegelijkertijd gedetacheerd wordt naar het kabinet, om in een latere fase opnieuw de managersfunctie op te nemen, verantwoorden? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Hauthem, u hebt het twee keer bij het verkeerde eind. Ten eerste citeert u Gaston Geens verkeerd. De heer Geens heeft nooit gezegd dat we wat we zelf doen ook beter doen. Hij heeft dat als een opgave geformuleerd.

Ten tweede zegt u dat de benoeming niet past binnen BBB. Het decreet over BBB werd goedgekeurd op 18

juli 2003. Daar werd uitdrukkelijk in opgenomen dat voor de eerste bezetting van de mandaten geen benoemingen zouden gebeuren, maar herplaatsingen van de zittende leidende ambtenaren. De betrokkene voldeed aan deze situatie. Hij had het recht om deel te nemen aan de herplaatsingsronde. Meer nog, als zittend leidend ambtenaar moest hij deelnemen om zijn rechten niet te verliezen.

De sollicitatie van betrokkene past volledig binnen BBB. In de eerste ronde werden geen externen of nieuwe kandidaten benoemd. Bij afwijking van BBB worden in de eerste fase de N-functies bezet door de zittende leidende ambtenaren.

Onder de vorige regering, de initiator van BBB, werd een besluit genomen waardoor het mogelijk werd dat leidende ambtenaren en mensen met management- en projectleiderfuncties verlof kunnen krijgen om een functie op te nemen in een kabinet.

Dit is naar de Raad van State gegaan, die daar geen opmerkingen over heeft geformuleerd. We hebben het besluit definitief goedgekeurd en opgenomen in het raamstatuut. Op mijn vraag heeft de Vlaamse Regering eraan toegevoegd dat dit enkel nog kan als het wordt goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Het is dus geen recht, zoals u ten onrechte stelt, maar een mogelijkheid waaraan de regering haar goedkeuring moet geven.

In dit geval ging het om iemand die kabinetschef is en die, om zijn rechten te vrijwaren, voor de N-functie moest solliciteren. Op voorstel van minister Vandembroucke heeft de Vlaamse Regering bevestigd dat betrokkene kabinetschef kon blijven. Dit is conform het concept van BBB. In dit concept, dat werd goedgekeurd door de vorige regering, staat dat de zittende pachters worden herplaatst. In het besluit van de vorige regering staat ook dat leidend ambtenaren en projectleiders verlof kunnen krijgen voor de uitoefening van een functie in een kabinet. Dit zorgt voor continuïteit in het kabinet.

U alludeert in uw vraag op een probleem binnen het Energieagentschap, waar de relatie tussen de betrokkene en de persoon die de leiding zal nemen niet is vastgelegd. Dit hoeft ook niet omdat er geen relatie is tussen beiden. De persoon die op voorstel van de betrokken functioneel bevoegde minister zal worden voorgedragen om het agentschap te leiden, zal niet in een gezagsrelatie staan tot de betrokken kabinetschef. Dit vormt dus geen probleem.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar zoals steeds speelt u het puur formeel. U zegt dat dit kan en ik heb dat ook nooit betwist.

Minister Geert Bourgeois: U zegt dat dit strijdig is met BBB.

De heer Joris Van Hauthem: Ik heb gezegd dat het strijdig is met de geest van BBB en u weet dat zeer goed. Het BBB is inderdaad tot stand gekomen in de marge van het vorige regeerakkoord, waar ook werd gesproken over minstens de afslanking van de kabinetten. Dat is de realiteit. Ik betwist niet dat dit decretaal kan, de vraag is alleen of u vindt dat dit deontologisch in orde is. Dit is een politieke vraag.

Met uw antwoord maakt u het eigenlijk allemaal nog erger. U zegt dat het geen recht is van een ambtenaar om te worden gedetacheerd, maar dat de hele Vlaamse Regering haar goedkeuring moet geven. Die persoon heeft niet alleen geprobeerd om zijn recht uit te oefenen, maar de Vlaamse Regering heeft dit bovendien goedgekeurd, uzelf inclusief die het allemaal eens anders ging doen. Het is bepaald cynisch dat men van de betrokkene zelf in de krant moet lezen dat dit gebeurt omwille van de continuïteit op het kabinet. Wat met de continuïteit binnen de administratie en de Vlaams Energie Agentschap? Die blijken ondergeschikt aan het feit dat die man kabinetschef kan blijven, terwijl hij ook nog een paar andere inkomsten heeft. Dit is politieke zelfbedieningscultuur waar u als Kamerlid zo hard hebt tegen gevochten. Dat u dit op deze tribune verdedigt zonder een deontologisch oordeel te vellen, vind ik veelbetekenend. U hebt gelijk als u zegt dat ik mij heb vergist. Gaston Geens heeft niet gezegd: 'Wat we zelf doen, doen we beter', maar wel: 'Wat we zelf doen, kunnen we beter doen'. Uw partij heeft de mond vol van goed, correct en efficiënt bestuur, en u hebt het imago van de integriteit zelve. Ik vind het dan ook erg dat u dit vanop deze tribune legitimeert en er geen moreel, deontologisch of politiek oordeel over velt. Wat we zelf doen, doen we inderdaad niet beter. U bent er de verpersoonlijking van. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Hauthem, u stelt dat een en ander niet conform BBB is. Als ik u aantoon dat het wel conform BBB is, verandert u natuurlijk het geweer van schouder en zegt u dat u een moreel oordeel velt. Ik geef geen moreel oordeel over deze aangelegenheid. Ik zeg alleen dat in BBB

is opgenomen dat de zittende pachters herplaatst worden, dat de betrokkene een zittende pachter was en dat die op die manier zijn herplaatsing aangevraagd heeft. Hij was kabinetschef. Er is geen gevaar voor de continuïteit van dit agentschap, aangezien er in dit agentschap een leidend ambtenaar zal zijn die zorgt voor de continuïteit.

De heer Joris Van Hauthem: We beschikken over het besluit. Mijnheer de minister, u blijft zich vastpinnen op het pure formalisme. De Vlaamse Regering heeft daar haar goedkeuring aan gegeven. U hebt zelf gezegd dat het geen recht op zich is. Misschien had u kunnen breken met de politieke cultuur van het verleden, maar dat hebt u niet gedaan.

Mijnheer de voorzitter, we zullen de lijst eens vergelijken en we zullen de minister daarover de komende weken interpellieren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het Vlaams Meerbanenplan

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het Vlaams Meerbanenplan

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, uw Vlaams banenplan wordt vandaag scherp onder vuur genomen, niet alleen door de oppositie maar ook door uw eigen meerderheid. 'Vlaanderen begint meer en meer te lijken op Wallonië', zegt een prominent Vlaams parlementslid van de VLD, de heer Dedecker. 'Pappen en nathouden', zo noemt hij het plan. Hij zegt ook dat de Vlaamse Regering geen investeringsregering is, maar een subsidieregering.

Die kritiek kan ik grotendeels delen. Daar zult u niet wakker van liggen, mijnheer de minister-president. U zou er beter wakker van liggen dat ook binnen uw

eigen meerderheid kritiek is op uw plan. (*Opmerkingen van de heer Van Rompuy*)

Mijnheer Van Rompuy, ik noteer dat u foert zegt aan de heer Dedecker. Hij vertegenwoordigt maar 40 percent van de leden van één van uw regeringspartijen. Ik neem daar akte van. (*Opmerkingen van de heer Van Rompuy*)

Mijnheer Van Rompuy, ik ben nog niet eens begonnen en u verwijt me al dat ik geen argumenten heb. Feit is dat het vragenuurtje noch het moment, noch de plaats is om het Vlaamse banenplan uitgebreid te bespreken. Mijnheer de minister, het Vlaamse banenplan is niet alleen buiten het parlement, maar ook buiten de regering totstandgekomen. De regering schijnt maar op het laatste moment, toen alles al lang bedisseld was, haar fiat hebben mogen geven. Het Vlaams Parlement staat helemaal buitenspel: wij mogen het lezen in de pers. Ik heb ondertussen het document opgevraagd en heb nagelezen wat u allemaal hebt verteld op uw personferentie. Het debat over dat Vlaamse banenplan is alleszins hier in het parlement, mijnheer de voorzitter, nooit ofte nimmer gevoerd.

De 5 minuten die me zijn toebedeeld, volstaan absoluut niet om het hele plan te bespreken. We zullen uitgebreid interpellieren over alle aspecten en facetten van het banenplan. Ik wil er één element uit lichten, namelijk het jobkanaal. Gisteren stond op de voorpagina van uw lijfkrant De Morgen, mijnheer de minister: 'Positieve discriminatie centraal in banenplan'. Daar gaat het over. Het jobkanaal komt er, kort samengevat, op neer dat u drie doelgroepen, namelijk de 50-plussers, de gehandicapten en uiteraard de troetelkinderen van het regime, de allochtonen, een voorkeursbehandeling geeft door hen 3 weken exclusief te laten solliciteren.

Er zouden een aantal objectieve redenen kunnen zijn om dat eventueel te doen voor gehandicapten en vijftigplussers, hoewel ik me daar vragen bij stel. Het zou beter niet gebeuren. Er zijn structurele maatregelen nodig, die veel efficiënter en kordater zouden zijn dan deze positieve discriminatie.

Dat u daar dan uiteraard in één moeite de allochtonen bij betreft, roept bij mij heel wat vragen op. Bij vijftigplussers en gehandicapten is er immers een objectieve discriminatie die men niet kan ontkennen, zoals de leeftijd of een fysieke handicap. Wat die discriminatie ten aanzien van allochtonen inhoudt,

moet u me toch eens uitleggen. Dat ze de taal onvoldoende kennen, dat er een attitudeprobleem is enzovoort, werkt u niet weg met positieve discriminatie, door hen drie weken exclusief te laten solliciteren, maar door een betere opleiding, door taalonderricht enzovoort. Ik vind het sowieso hypocriet om die drie groepen in één moeite samen te voegen als voorwerp van deze maatregel.

Wat nog veel erger is, is dat hier een belangrijk precedent wordt geschapen, dames en heren van de meerderheid. U hebt hier altijd verklaard dat er van positieve discriminatie of quota geen sprake kan zijn. De lat moet gelijk liggen voor iedereen, maar ligt niet meer gelijk voor iedereen. Er is een grove discriminatie, wat zeg ik, een grove vorm van racisme tegen het eigen volk, ten aanzien van autochtonen. Zij worden immers gediscrimineerd op de arbeidsmarkt. Ze moeten drie weken wachten alvorens ze aan hun sollicitatie kunnen beginnen. Tijdens die eerste drie weken is die immers voorbehouden aan allochtonen. Zoiets kan niet, mijnheer de minister. Dit is inderdaad anti-Vlaams racisme. Het is racisme tegen het eigen volk. Het verbaast me dat deze meerderheid, met CD&V, VLD en N-VA in de regering, dit toelaat. Deze partijen hebben zich altijd verzet tegen die positieve discriminatie, tegen die 'affirmative action', zoals dat in de Verenigde Staten heet, tegen – laten we het maar zeggen zoals het is – maatregelen van anti-Vlaams racisme. Nu sluipt het toch in uw banenplan. Meer nog, volgens De Morgen is dit het centrale punt en de centrale maatregel van uw hele Vlaamse banenplan.

Mijnheer de minister, hier bereikt u niets mee, integendeel. U zult hiermee het racisme alleen maar aanwakkeren. Ik heb u dat al gezegd. De Vlaamse werkloze, die nu te horen krijgt dat hij niet mag solliciteren, dat hij drie weken moet wachten tot de allochtoon van dienst zijn ding heeft gedaan, zal zich terecht gefrustreerd voelen. Hij zal terecht van mening zijn dat hij wordt gediscrimineerd. Hij zal terecht de mening zijn toegedaan dat hij het slachtoffer is van racisme, niet tegen vreemdelingen, maar tegen het eigen volk.

Mijnheer de minister, hebt u de moed om deze maatregel in een ontwerp van decreet te gieten? U zegt natuurlijk neen. Ik weet ook waarom. U bent immers bang van het Arbitragehof. U bent bang omdat hier het gelijkheidsbeginsel, dat belangrijk is in onze democratie, wordt geschaad. U vindt dat dit niet het geval is. Ik vind van wel. Als u de moed hebt dit

in een ontwerp van decreet te gieten, dan zullen wij naar het Arbitragehof stappen. Maar wees gerust, er is de wet op het racisme, die u zo welwillend hebt uitgebreid tot in de kleinste details en die we voor één keer, met betrekking tot dit soort maatregelen, kunnen gebruiken ten voordele van het eigen volk. Dit is immers een grove overtreding, in een bestuursmaatregel, van die fameuze wet op het racisme. We zullen niet nalaten terzake bij de procureur-generaal een klacht in te dienen. We zullen ook het fameuze Centrum voor Racismebestrijding en Gelijkheid van Kansen van de heer De Witte vragen wat het hiervan vindt. Waarom bestaat het anders? We betalen er zoveel belastinggeld voor. Ook de Vlaamse werkloze die nu wordt gediscrimineerd, betaalt daar belastingen voor. Ik vrees echter dat onze vraag retorisch zal blijken, en dat we het antwoord erop al kennen. Het ene racisme is blijkbaar het andere niet.

Mijnheer de minister, ik ben heel benieuwd naar uw antwoord op de volgende vragen. Gaat u het debat aan met het parlement over het Vlaams banenplan? Bent u van mening dat de voorstellen van positieve discriminatie, die het hart vormen van uw banenplan, een overtreding zijn van de wet op het racisme? Bent u van mening dat uw voorstellen een aanfluiting zijn van het non-discriminatiebeginsel, het beginsel dat gelijkheid voor iedereen gegarandeerd moet worden? Naar mijn bescheiden mening is dit een grove overtreding, die we dan ook met alle middelen zullen bestrijden. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

MOTIE VAN ORDE

Persoonlijk feit

De voorzitter: Met toepassing van artikel 46 van het Reglement heeft de heer Dedecker bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Dedecker heeft het woord.

De heer Jean-Marie Dedecker: Mijnheer de voorzitter, ik heb hierover geen vraag ingediend, maar aangezien ik geciteerd werd door de heer Dewinter, wil ik graag mijn standpunt duidelijk maken.

Mijnheer Dewinter, collega's, ik ben tegen elke vorm van discriminatie, ook positieve. Als we eens over de grenzen zouden kijken, dan zouden we bijvoorbeeld

weten dat Californië alle mogelijkheden tot positieve discriminatie heeft afgeschaft. De werkloosheidsval wegwerken en meer mensen aan het werk krijgen, kan niet met subsidies terwijl de federale regering op alle manieren geld bij elkaar moet schrapen.

We zitten met de hoogste loonkost. We zijn bijna wereldkampioen met een gemiddelde jaarwedde van 53.577 euro. Dat is ongeveer 7 of 8 keer hoger dan de nieuwe Europese lidstaten. Dat valt niet weg te werken met een vorm van positieve discriminatie, maar met het verminderen van de lasten op arbeid. Het is niet omdat we geld krijgen uit de federale pot dat we subsidies kunnen geven. We kweken een nieuwe vorm van discriminatie. Daar is ook een economische term voor.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Dedecker, we kunnen samen een debat voeren, zodat ook wij de kans krijgen om onze argumenten naar voren te brengen, maar dit is misbruik van het Reglement.

Mijnheer de voorzitter, het is niet omdat iemand vanmorgen in de krant een verklaring heeft afgelegd dat hij nu het recht heeft om in het vragenuurtje het woord te nemen zonder dat anderen dat ook kunnen doen

De heer Jean-Marie Dedecker: Ik wil met plezier het debat aangaan. Ik ben hier persoonlijk genoemd, en dat geeft me het recht te repliceren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Eric Van Rompuy: Omdat u vandaag een verklaring hebt afgelegd in de krant, probeert u nu een debat te voeren terwijl andere fracties niet dezelfde kans krijgen. Als het hier zo functioneert, dan kunnen we evengoed de gazet voorlezen.

De voorzitter: Ik heb de heer Dedecker het woord gegeven voor een persoonlijk feit. Hij kan alleen maar ingaan op het feit dat zijn naam werd genoemd, wat hem echter niet de mogelijkheid geeft heel zijn theorie over het onderwerp uiteen te zetten.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het Vlaams Meerbanenplan

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het Vlaams Meerbanenplan (Voortzetting)

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de voorzitter, vorige maandag heeft de Vlaamse Regering inderdaad haar Vlaams meerbanenplan 'Samen voor meer banen' voorgesteld. Het plan is gelukkig beter dan de naam. Dit plan is eigenlijk een uitvoering van de Vlaamse consequenties van het Generatiepact. Een aantal maatregelen bestond al en wordt alleen versterkt, maar er zijn ook nieuwe initiatieven.

In het totaal gaat het om 80 miljoen euro, een groot bedrag, waarvan een groot deel, 30 miljoen euro, naar de weerwerkpremie gaat. 80 miljoen euro is een pak meer dan wat besteed is aan het werkgelegenheidsakkoord, waarnaar zo'n 30 miljoen euro is gegaan. Dit bewijst eens te meer welke inspanningen voor werkgelegenheid worden geleverd.

Ik heb begrepen dat er nog geen echt akkoord is. Wel zijn er bilaterale contacten geweest en vond er vorige maandag multilateraal overleg plaats. Begin of half februari zou de zaak binnen het Vesoc worden afgerond.

Hoe dan ook is een boost aan middelen voor werkgelegenheid meer dan welkom, vooral gericht tot de kansengroepen. Begin december vorig jaar heeft CD&V een eigen gezinsbanenplan, 'Bruggen naar werk', voorgesteld, waarin we ongeveer dezelfde doelstellingen hebben geformuleerd. Alle actoren binnen het arbeidsmarktbeleid zijn het ermee eens dat we ons niet zozeer moeten richten op het werk, maar steeds meer op de maatschappelijke overgangen en transities op de arbeidsmarkt. Denken we maar aan de overgang van school naar werk, van werk naar werk, van werk naar zorgtaken, van zorgtaken naar werk en zo meer. We vinden onze bekommernissen terug in het plan van de Vlaamse Regering.

We deden een voorstel voor een tweedeloopbaanpakket met maatregelen voor de 50-plussers. Ook

dat vinden we voor een stuk terug in de maatregelen voor de loopbaanbegeleiding voor 50-plussers. We hadden een bijkomende inspanning gevraagd voor de erkenning van elders verworven competenties. Ook dat zit erin. We hadden deelcertificaten gevraagd in het bijzonder secundair onderwijs. Ook dat zit erin. Ook het versterken van het herplaatsingsfonds vonden we terug. Ook de inspectie wordt versterkt, vooral op het vlak van economische migratie.

Mijnheer de minister, toch hebben we ook een aantal vragen. Zo is er de tewerkstellingspremie. Ik moet toegeven dat ik me soms afvraag of die succes zal kennen. Voor de voorganger ervan, de weerwerkpremie, werden maar 14 aanvragen gedaan. De federale tegenhanger, de herplaatsingspremie, kende ook maar een tiental aanvragen. Nu wordt er een omkering gedaan, want er is sprake van een loonsubsidie voor de werkgever. Misschien zal het nu wel lukken. Dat neemt niet weg dat 30 miljoen een enorm budget is. We moeten heel alert reageren. Er is ook gevaar voor misbruik en voor perverse effecten. Ik kan me best voorstellen dat werkgevers en werknemers een afspraak maken en de premie misbruiken in de beloning. Er is zeker ook gevaar voor verdringing.

In het plan lees ik dat het de bedoeling is om de weerwerkpremie te evalueren. Elk jaar doet de administratie Werkgelegenheid nochtans ook een monitoring. Ik pleit ervoor om de evaluatie te versnellen en om het jaar te doen, samen met de monitoring.

Bij de startbanen richt u zich vooral op banen in de schoolomgeving. Misschien kunnen ook die worden verruimd en kan worden gedacht aan banen in de social-profitsector of in de sociale huisvesting.

Ook bij de loopbaanbegeleiding hebben we bedenkingen. Loopbaanbegeleiding is natuurlijk heel goed, maar wat daarna op het vlak van werk? Op dat vlak mankeren er toch een aantal engagementen.

Voor de rest vinden we onze bekommernissen terug.

Mijnheer de minister, op welke manier wordt verder gegaan? Wordt dit alles uitgewerkt tot een echt akkoord? Wat is de timing voor de uitwerking van de concrete maatregelen? Werden reeds middelen uitgetrokken of moet de minister van Financiën zijn zegen nog geven? Wat is de timing van de uitvoering van het meerbanenplan?

De heer Dedecker is ondertussen verdwenen. Wellicht is hij elders een debat aan het voeren. Zijn argu-

mentatie bevat natuurlijk een element van waarheid, maar in het Vlaams Parlement hebben we slechts beperkte bevoegdheden. Ik nodig zijn partij daarom uit om er samen voor te zorgen dat de sociaal-economische hefboomen naar Vlaanderen worden overgeheveld zodat we fundamentele maatregelen kunnen nemen om de tewerkstelling te bevorderen en we ons niet langer moeten beperken tot de bevoegdheden waarover we nu beschikken. (*Applaus bij CD&V en N-VA*)

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, de eerste vraag die werd gesteld, luidde of het voorliggende plan grondig werd overlegd en door de regering werd goedgekeurd.

We hebben gedurende weken grondig overleg gepleegd met de sociale partners in aanwezigheid van minister-president Leterme en vice-minister-president Moerman. Vorige week vrijdag heeft de regering het licht op groen gezet voor het hele dossier, na kennisname in detail ervan, en ook van de gevolgen voor de begroting. Ik kan u geruststellen, mijnheer Dewinter, dit plan heeft het volledige akkoord van de voltallige Vlaamse Regering.

Afgelopen maandag is dit plan positief onthaald door de sociale partners. Die moeten uiteraard zorgen voor terugkoppeling naar hun organisaties. Ze hebben gezegd dat er zoet en zuur in zat voor iedereen. Inderdaad, eigenlijk zijn we bezig geweest met in stilte wederzijdse pleinvrees en zelfs zekere taboes te overwinnen. De onderhandelaren zullen het plan verdedigen bij hun achterban en dat is doorslaggevend.

Na de eerstkomende formele vergadering van Vesoc, die zal plaatsvinden op 13 februari, zullen we de reacties van de achterban kennen. Dan zullen we een concrete kalender opstellen van de initiatieven die nog moeten worden uitgewerkt. Ik vind het een beetje voorbarig om vandaag, mijnheer Laurys, een overzicht te geven van deze kalender, maar ik wil alleszins zowel doordacht als snel te werk gaan bij de uitvoering van dit plan. Voor sommige initiatieven is er geen bijkomend regelgevend werk nodig, maar voor andere wel en dat zal iets meer tijd vragen.

De heer Dewinter heeft net opgemerkt dat het plan uitdrukkelijke aandacht besteedt aan groepen die ondervertegenwoordigd zijn op de arbeidsmarkt, onder meer allochtonen. Ik ben ervan overtuigd, met de hele Vlaamse Regering, dat een gericht beleid absoluut noodzakelijk is. Sterker nog, het is hoog

tijd om over te stappen van zeer veel woorden over de achterstelling van allochtonen op de arbeidsmarkt, naar daden. Dat is wat dit Vlaams Meerbanenplan probeert te bereiken. Het klopt dat het hier om een kantelmoment in ons beleid gaat. Ik hoop dat het een precedent is voor de cultuuromslag in ons beleid.

We zeggen niet dat de voorstellen perfect zijn. Er zullen ongetwijfeld nog kinderziekten opduiken. Beschouw dit dus in zekere zin als een proeftuin.

De beleidslijnen die hier achterzitten, zijn welberekend. Het gaat om vier beleidslijnen. De eerste beleidslijn is dat we kordate acties ondernemen op basis van duidelijke rechten en plichten. De acties zijn gericht op doelgroepen die breder zijn dan de allochtone werkzoekenden, maar waar allochtonen wel een zeer belangrijk deel van uitmaken. Dit is dus, zo u wilt, een inclusieve aanpak. Het gaat met name over acties, gericht op alle jongeren, maar we weten dat dit ook een bijzondere categorale doelstelling dient, namelijk kansen bieden aan allochtonen.

Ik wil enkele voorbeelden geven, want ik denk dat u onderschat wat we willen doen. Ik neem om te beginnen de acties die al beslist en toegelicht zijn met betrekking tot jeugdwerkloosheid in dertien Vlaamse steden en gemeenten. Deze actie richt zich op 11.000 jongeren – dat is een welomschreven groep – waarvan 4200 allochtonen. Die laatste groep maakt 71 percent uit van alle laaggeschoolde werkloze allochtone jongeren in Vlaanderen. We richten ons dus op bijna drie vierde van alle laaggeschoolde allochtone jonge werkzoekenden. Ik was me daar zeer goed van bewust. Dit was een doelbewuste keuze, mijnheer Dewinter. We moesten deze keuze maken omdat de allochtone groep daarin zo belangrijk is.

Ik geef een tweede voorbeeld: de versterking van de individuele beroepsopleiding, een loutere extrapolatie van wat we vandaag bereiken met de individuele beroepsopleiding naar de verhoogde ambitie in dit plan, betekent dat we in plaats van 1400, 2000 allochtonen een kans geven op een individuele beroepsopleiding. Dit staat dan nog los van de nieuwe formule die we voorstellen, namelijk IBO gecombineerd met interim, waarmee we uitdrukkelijk mikken op allochtonen, ouderen en personen met arbeidshandicap.

Ik geef een derde voorbeeld waarover de heer Laurys een vraag heeft gesteld, met name de startbanen voor jongeren bij scholen, het zogenaamde

JoJo-project. 47 percent van de jongeren die deelnemen aan dit project, zijn allochtonen. Een loutere extrapolatie betekent dat we 114 jonge allochtonen aan het werk zullen zetten in en rond scholen. Mijnheer Laurys, dat was een zeer bewuste keuze. Ik heb er binnen de regering en bij de sociale partners voor gepleit om deze inspanning niet te versnipperen. Het is een samenhangend programma waarbij we jongeren die zonder succes de school verlaten, terug binnen de muren van de school brengen maar met een opdracht die wordt betaald. We vragen aan de jongeren om de verantwoordelijkheid op te nemen die ze vroeger als scholier niet met succes hebben opgenomen. Het gaat dan over een verantwoordelijkheid in een helpende rol ten aanzien van andere jongeren. We hebben vastgesteld dat nogal wat van deze jongeren via het JoJo-project terug aan het studeren gaan, uiteindelijk wel een diploma halen en later ook aan het werk blijven. Dit programma, dat zich vandaag vooral richt op anti-sociaal gedrag, willen we versterken.

Mijnheer Dewinter, het programma gaat inderdaad in belangrijke mate over allochtonen. Ik vind dat absoluut noodzakelijk. Het is niet zo dat ik dat voortdurend herhaal. Ik heb geen behoefte aan veel woorden, wel aan daden.

De tweede beleidslijn is dat we positieve actie willen ondernemen voor vacatures. We willen ingrijpen in de dynamiek van de aanwervingen. Het is daar dat we vicieuze cirkels moeten doorbreken.

De derde beleidslijn van de Vlaamse Regering is dat een aantal problemen waarmee allochtonen te maken hebben, bij de wortel moeten worden aangepakt in het onderwijs. Het gaat dan over gelijke onderwijskansen, nadruk op taal enzovoort.

Tot slot is er de vierde beleidslijn. Werkzoekenden die op een manifeste onwil botsen van bepaalde werkgevers of bemiddelaars en die naar hun gevoel op een niet-objectieve basis kansen worden ontzegd, moeten de gelegenheid krijgen om klachten daarover te melden. We zullen ter zake gecoördineerde acties opzetten, onder meer met het Centrum voor Gelijkheid van Kansen, waarnaar u hebt verwezen, mijnheer Dewinter.

Ik kom nog even terug op de tweede beleidslijn. Op de exclusieve toegang tot vacatures komt kritiek van diverse kanten. Ik wil daarover bijzonder duidelijk zijn. Jobkanaal zoals we dat nu opvatten, is positieve actie, en geen discriminatie. Discriminatie is een

term die we gebruiken om een verboden onderscheid aan te duiden. Positieve acties zijn niet verboden, ze worden uitdrukkelijk toegelaten in de non-discriminatiereglementering. In toepassing van de Europese non-discriminatie-richtlijnen wordt in het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt, uitdrukkelijk in de mogelijkheid voorzien om specifieke maatregelen, de zogenaamde positieve acties, te nemen om de nadelen die bepaalde groepen op de arbeidsmarkt ondervinden wegens hun van leeftijd, nationaliteit of handicap te voorkomen of te compenseren. Dat is precies wat de nieuwe versie van Jobkanaal zal doen. Werkgevers kunnen ervoor kiezen om een aantal vacatures gedurende een periode van drie weken te reserveren voor ouderen, allochtonen of arbeidsgehandicapten die het wegens hun leeftijd, afkomst, uitzicht, fysische of psychische situatie vandaag moeilijk hebben om elders aan de bak te geraken. Jobkanaal biedt op die manier extra kansen voor deze mensen. Dit is uitdrukkelijk toegelaten in heel ons arsenaal van non-discriminatie-wetgeving.

Ik wil onderlijnen dat het engagement dat de verzamelde werkgevers opnemen veel verder gaat dan tot nu toe ooit is geprobeerd. Mijnheer Dewinter, de Vlaamse werkgevers doen dat vandaag met overtuiging. Er is een ambitieus objectief vooropgesteld: elke jaar cumulatief 5.000 aanwervingen invullen met mensen uit deze risicogroepen.

Het gaat hier niet om jobs, maar om aanwervingen, om het losweken van vacatures. Als we erin slagen om elk jaar 5.000 vacatures in te vullen met mensen uit deze risicogroepen, dan zullen na enkele jaren veel meer dan 5.000 jobs ingevuld zijn met mensen uit deze groepen. U zult dus, mijnheer Dewinter, elke jaar nijldiger worden, en dat hoop ik ook.

De vraag wordt nu gesteld wat dit betekent voor deze allochtone groep. Indien we een extrapolatie maken van het aantal invullingen door allochtonen binnen de huidige zwakke formule van Jobkanaal, dan zou men op jaarbasis telkens 2.000 allochtonen aan een job helpen. Sommige mensen stellen de vraag of het voorhouden van deze nieuwe Vlaamse tewerkstellingspremie, waarbij we een loonkostensubsidie geven bij de aanwerving van ouderen, er niet voor zal zorgen dat de allochtone en andere kansengroepen in Jobkanaal worden verdrongen.

Ik denk dat die kritiek niet juist is. Ik zal dat illustreren met een voorbeeld. Neem een modale jongere. Hij verdient vandaag gemiddeld 2.000 euro bruto per

maand. Een modale oudere werknemer verdient, om redenen die bekend zijn, gemiddeld 3.000 euro bruto per maand. Bij de aanwerving van een jongere die ongekwalificeerd de school verlaat, bestaat er vandaag al een zeer sterke lastenvermindering, zeker als we ook nog het Generatiepact in rekening brengen. Als een dergelijke jongere een loon heeft van 2.000 euro, dan genereert hij bijna geen sociale bijdragen meer. Het gaat dan om 100 euro per maand in plaats van het normale bedrag van 660 euro. Die lastenvermindering geldt bovendien gedurende 4 jaar. Daarna loopt ze in een verzwakte vorm door.

Deze doelgroep, die vandaag al geniet van een belangrijke lastenvermindering, bevat opnieuw zeer veel allochtone jongeren. Het is belangrijk dat te weten. Als we kijken naar de doelgroep van jongeren waarvoor lastenverminderingen gelden, dan is meer dan de helft van de allochtone werkzoekende jongeren daarin opgenomen. De lastenverminderingen die vandaag bestaan voor ouderen, zijn veel minder omvangrijk, veel minder krachtig. Daaraan remediëren we met dit Vlaamse plan.

De lastenvermindering voor ouderen die wij voorstellen, zal het volgens mij niet moeilijker maken voor allochtonen om via het nieuwe Jobkanaal aan de slag te gaan. De opmerking werd vandaag in de pers gemaakt door het Forum voor Etnisch-Culturele Minderheden. Ze gaat een beetje voorbij aan de bestaande voordelen voor de tewerkstelling van jongeren. Over deze kwestie is ook gepraat met de sociale partners. We hebben beslist om de Vlaamse loonkostenvermindering uitsluitend voor te behouden voor de aanwerving van ouderen. Voor hen waren er weinig stumuli. Een andere reden is dat de barrière voor de aanwerving van laaggeschoolde allochtone jongeren niet zozeer van financiële maar wel van mentale aard is. Het is die barrière die we moeten doorbreken.

We zullen het plan evalueren. In het Vlaamse Meerbanenplan staat ook uitdrukkelijk dat we eind dit jaar zullen evalueren wat de effecten zijn. Als we de omgekeerde effecten bereiken van wat we bedoelen, dan zullen we eventueel de loonkostensubsidie ook uitbreiden naar, bijvoorbeeld, de doelgroep van allochtonen. We hebben dat niet uitgesloten.

Los van de cijfers vind ik het bijzonder belangrijk dat we in Vlaanderen met dit soort van maatregelen succeservaringen creëren voor ouderen of allochtonen die een job zoeken. We moeten bewijzen dat we met ouderen, met allochtonen, met mensen met een

handicap een bedrijf niet alleen even goed kunnen laten draaien, maar dat we die bedrijfsgemeenschap zelfs rijker en een beetje interessanter kunnen maken dan vandaag.

Sommige partijen hebben daar schrik van. Sommige partijen, mijnheer Dewinter, leven van angst en onrust. U ziet natuurlijk niet graag dat we succeservaringen creëren met ouderen, met allochtonen. U hebt dat niet graag, want dat ondermijnt uw voortdurende demagogie over dit thema. Om het in uw termen te zeggen: het is in het voordeel van het eigen volk dat we dit soort maatregelen nemen. Met dit soort maatregelen zullen we ook succes boeken inzake integratie. En daar gaat het tenslotte om. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, bedankt voor uw zeer omstandig antwoord. Ik herhaal dat het spijtig is dat we het hierover moeten hebben tijdens het vragenuur en dat we er geen omstandig debat over hebben kunnen voeren vooraf de maatregelen en het banenplan daadwerkelijk in de praktijk werden gebracht. Het zij zo.

Eerst en vooral zou ik willen opmerken dat ook onze fractie geen enkel probleem heeft met startbanen, met de versterking van de beroepsopleiding, en met allerlei andere extra ondersteunende maatregelen om ervoor te zorgen dat die doelgroep, ook de allochtone, versneld en intensief wordt geholpen om aan werk te geraken.

Daar gaat het ons niet om. Integendeel, we vinden dat positief en steunen dat.

We hebben echter wel een probleem met positieve discriminatie. U zegt hier dat De Morgen en alle andere kranten fout zitten. Volgens u gaat het niet om positieve discriminatie, maar om positieve actie. U zegt ook dat de Europese wetgeving over non-discriminatie toestaat om dat soort van maatregelen te nemen. Het zijn natuurlijk maar woorden. In de newspeak van vandaag is non-discriminatie discriminatie, en discriminatie wordt weer wat anders. Woorden worden gemasseerd om ze in het verhaal te doen passen.

De gemiddelde Vlaming zal het echter allemaal zeer goed begrijpen: allochtonen mogen gedurende drie weken exclusief solliciteren, en Vlamingen mogen dat niet. Noem dat non-discriminatie, discriminatie, racisme of antiracisme: in de praktijk komt het erop neer dat Vlamingen niet mogen solliciteren maar

allochtonen wel. In normale mensentaal uitgedrukt, is het dat. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Ik blijf erbij dat dit een grove inbreuk is op de basisregels van onze democratie. In een echte democratie wordt de echte non-discriminatie, in de vorm van respect voor het gelijkheidsbeginsel, beleden. Het is bijzonder pijnlijk dat de minister de lat niet voor iedereen gelijklegt. Er wordt een georganiseerd mechanisme van uitsluiting ingevoerd. Dat is het echt: een georganiseerd mechanisme van uitsluiting ten nadele van onze eigen, autochtone bevolking. Dat is een precedent. U hebt dat ook toegegeven. Er is sprake van een scharniermoment. Het is de eerste keer dat u erin slaagt om dat verkocht te krijgen – ook aan centrum-rechts van de VLD en N-VA, een geïsoleerde dissident zoals de heer Dedecker, die dan ook prompt de mond wordt gesnoerd, niet te na gesproken. Ik neem daar akte van. Ik feliciteer u voor deze prestatie.

Wij zijn echter niet enthousiast. We kunnen niet anders dan de juridische wegen bewandelen die nog open liggen. U zult die maatregel zelfs niet ter stemming voorleggen. U zegt dat u hierover geen ontwerp van decreet zult indienen. Ik hoor u denken dat u dat niet wilt omdat u dan het risico loopt dat het Arbitragehof u zal terugfluiten, of erger, dat een aantal volksvertegenwoordigers zullen tegenstemmen. Er komt dus geen initiatief dat door het parlement en het Arbitragehof kan worden veroordeeld. Dat is niet moedig van u, maar ik had van u niet anders verwacht.

Ik rond af met een oproep tot de Vlaamse bedrijfsleiders om niet mee te werken. Er is een stukje vrijwillige medewerking van hen nodig voor de uitvoering van deze maatregel. Ze zullen wellicht wel door hun organisaties onder druk worden gezet om mee te werken. Ze zullen het niet gemakkelijk hebben om niet mee te doen Want ergens verborgen op bladzijde 22 van uw plan staat dat er een meldpunt komt. Dat is een soort van verklikkerscentrale waar 'werkzoekenden die op een manifeste onwil botsen van bepaalde werkgevers en hen weigeren op niet-objectieve gronden een kans te geven' op basis van het plan, de mogelijkheid moeten krijgen 'om hun klacht te melden en gecoördineerde acties op te zetten met de verschillende betrokken instanties zoals het Centrum voor Gelijkheid van Kansen'.

We weten dus al wat er zal gebeuren. Positieve discriminatie zal worden afgedwongen, want anders krijgt men dat nooit gerealiseerd. De werkgevers zul-

len kennismaken met dwang en repressie, om hen te dwingen zogenaamd vrijwillig mee te werken.

Het gaat hier om een zeer bedenkelijk systeem. Ik heb de indruk dat de minister het door hem nagestreefde model niet meer met rationele argumenten en met overtuigingskracht verkocht krijgt. Bijgevolg moet het, zoals we altijd hebben voorspeld, maar op deze manier gebeuren. Dit is racisme tegen het eigen volk en discriminatie van de eigen Vlaamse werklazen. Indien dit niet lukt, zal het uiteindelijk met dwang en repressie gebeuren – proficiat. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Jan Laurys: Ik blijf aandringen op een goede monitoring van de tewerkstellingspremie. Ik ben wat benauwd om het mogelijke succes van deze maatregel. Het gevaar van misbruik en van verdringing is niet helemaal denkbeeldig.

Op pagina 17 van de nota staat het volgende te lezen: 'Na de lancering van de tewerkstellingspremie zal worden onderzocht of gelijkaardige financiële incentives ook kunnen worden aangewend voor het bevorderen van de tewerkstelling van andere kansengroepen'. Dit betekent dat de minister zich momenteel tot de 50-plussers wil beperken, maar dat hij eind 2006 misschien ook voor andere kansengroepen een dergelijke tewerkstellingspremie te ontwikkelen.

Minister Frank Vandenbroucke: Zoals ik daarnet al heb trachten uiteen te zetten, moet die passage niet op die manier worden geïnterpreteerd. Bij sommige sociale partners leefde de idee om deze loonkosten-subsidie ook bij de aanwerving van allochtonen te verlenen. Om een aantal redenen heb ik toen opgeroepen om hier niet mee te beginnen.

Zoals ik daarnet al heb geïllustreerd, geniet de doelgroep van de allochtonen in de praktijk al van belangrijke lastenverminderingen. In financiële termen gebeurt al veel voor deze doelgroep. Eigenlijk gaat het er vooral om een mentale barrière te doorbreken. De allochtoon is niet te duur, de oudere is dikwijls nogal duur. Verder zijn er nog argumenten van veeleer pragmatische aard. Zo wil ik met een overzichtelijke en gemakkelijk definieerbare categorie beginnen.

Aangezien sommige sociale partners bleven aandringen om ook andere kansengroepen in het loonkostensubsidiesysteem op te nemen, heb ik besloten om dit op het einde van 2006 in functie van de feiten opnieuw te bespreken. Ik ga er niet van uit dat

we het systeem moeten uitbreiden, ik ben veeleer geneigd om niet tot een uitbreiding over te gaan. Ik kan evenwel door de feiten worden overtuigd. We zullen zien, ik zal me open opstellen.

Voor we tot een uitbreiding kunnen overgaan, moeten we nagaan welke resultaten deze maatregel oplevert en welke kinderziektes we eventueel moeten vaststellen. Eind 2006 moeten we onderzoeken of deze maatregel voor een verdringing ten voordele van de ouderen en ten nadele van de andere kansengroepen zorgt.

Zoals de heer Laurys al heeft aangestipt, is deze maatregel misschien niet gespeend van kinderziektes en risico's. Mijns inziens kunnen we op Vlaams niveau evenwel weinig andere krachtige maatregelen treffen. We verkopen al jaren concepten en plannen. Nu beschikken we eindelijk over een concreet instrument. Hier zijn mogelijk nadelen aan verbonden. Het verstrekken van een loonkostensubsidie nodigt de werkgevers natuurlijk uit om hier maximaal profijt uit te halen. Dat is logisch. Gezien het kostenprobleem van de Vlaamse economie lijkt het maximaal gebruiken van een loonkostensubsidie me geen slechte zaak. Eerlijk gezegd, lijkt elke loonkostensubsidie die we kunnen organiseren me een stap voorwaarts. In dit geval gaat het evenwel enkel om de aanwerving van ouderen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de stand van zaken betreffende de ondernemersportefeuille

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, 2005 was een heel belangrijk jaar. In de loop van dat jaar hebben we het Vlaams beleidsinstrumentarium inzake steunmaatregelen voor Vlaamse ondernemingen vereenvoudigd. De voorgaande jaren waren heel wat systemen met cheques, zoals de starterscheques of de opleidingscheques, in het leven geroepen. Heel wat ondernemers zagen door het bos de bomen niet meer. Gelukkig heeft de Vlaamse Rege-

ring ingegrepen en tegen het einde van het jaar de ondernemersportefeuille tot stand gebracht.

Eigenlijk hebben we 2005 heel goed afgesloten. Het budget voor de ondernemersportefeuille is verhoogd. Momenteel ligt een budgettaire enveloppe van bijna 50 miljoen euro klaar om aan de ondernemersportefeuille te besteden.

De ondernemersportefeuille gaat van start op 1 januari 2006. Als we naar de website www.ondernemen.vlaanderen.be surfen, stellen we met verbazing vast dat op de portaalsite, die informatie verstrekt over de steunmaatregelen van het Vlaamse Gewest, nog altijd de vier oude steunmaatregelen staan en met geen woord wordt gerept over de nieuwe ondernemersportefeuille.

Ik denk dat de ondernemingen, die niet veel tijd hebben om zich te informeren, recht hebben op degelijke informatie. Ook een goed communicatiebeleid is een onderdeel van behoorlijk bestuur. De gebruikers hebben recht op goede en snelle communicatie. Gelukkig zijn er in Vlaanderen een aantal kwaliteitskranten waarin ondernemers de grote lijnen van de maatregelen kunnen lezen, maar ook de overheid is verplicht om, onder meer via websites, goed te communiceren. Zeker als maatregelen worden hervormd, moet dat tijdig worden gemeld. De opleidings- en adviescheques waren succesvol. Nu vragen heel wat ondernemers zich af hoe het staat met de nieuwe formule van de ondernemersportefeuille.

Mevrouw de minister, wat is de huidige status van de ondernemersportefeuille? Hoe staat het met de voorbereiding van de operationalisering? Wanneer zullen ondernemingen zich kunnen inschrijven voor de verschillende facetten van de ondernemersportefeuille? Op welke manier zult u met de ondernemingen communiceren, zodat ze tijdig weten wanneer de ondernemersportefeuille operationeel is?

Mevrouw de minister, vorige week hebt u, als antwoord op mijn actuele vraag over het fiscaal statuut van de ondernemersportefeuille, gezegd dat u dat verder zou onderzoeken. In welke mate hebt u al vooruitgang geboekt? (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Van den Heuvel, we zijn het dikwijls met elkaar eens, maar deze week zijn we het niet eens over de feiten.

Wat u zegt, is niet juist. U moet geen beroep doen op de kranten om informatie te hebben. Op elke site die toegang geeft tot de oude chequeinstrumenten staat dat de maatregelen uitdovend zijn, dat de Vlaamse Regering een nieuw instrument heeft goedgekeurd en dat het bestaande instrument wordt stopgezet. Er wordt ook gezegd dat te gelegener tijd meer informatie over de concrete modaliteiten van de ondernemersportefeuille zal worden meegedeeld. Deze informatie staat op alle sites van de instrumenten die worden stopgezet en opgaan in de ondernemersportefeuille. Mijnheer Van den Heuvel, wat u zegt, klopt dus niet.

U vraagt zich ook af waarom die oude rommel nog op de site staat. Dat moet, want hoewel er geen nieuwe toekenningen gebeuren, moeten de gebruikers die nog cheques gereserveerd hebben in 2005 in staat zijn om kennis te nemen van de voorwaarden om die op te vragen. Dat moet dus blijvend worden aangekondigd op de website van de Vlaamse overheid. We maken er gebruik van om ook het nieuwe instrument aan te kondigen.

De Vlaamse Regering heeft de ondernemersportefeuille op 16 december 2005 goedgekeurd. Er zijn nu nog twee uitvoeringsbesluiten nodig. Het eerste moet de erkenningsvoorwaarden vastleggen voor degenen die de diensten verstrekken en de overgangsregeling bepalen, het tweede moet de eigenlijke procedure bepalen.

Daarnaast hebben we er reeds bij de vorige instrumenten voor gekozen – administratieve vereenvoudiging, weet u wel, zeker in een businessomgeving – om louter via elektronische weg te communiceren met de bedrijven. Met andere woorden: voor dit nieuwe instrument van de ondernemersportefeuille moet er ook een nieuwe tool worden uitgeschreven. De programmering daarvan is gebeurd.

In het verleden heb ik enige ervaring opgedaan, zoals uw federale collega mevrouw Pieters vandaag nog herinnert, met mensen die instrumenten in gang steken die ze nooit hebben uitgetest. Ik mocht daar dan de vodden van opkuisen. Ik had geen zin om die ervaring nog eens over te doen. We gaan nu dus eerst een testfase doen.

Ik heb al gezegd, in mijn antwoorden op vragen die hierover zijn gesteld in de commissie, dat het nieuwe instrument tegen het einde van het trimester operationeel zal zijn. Het verandert niet veel omdat het

budget is bepaald voor het jaar. Het is een gesloten enveloppe, en die is ondertussen wat groter geworden, namelijk bijna 50 miljoen euro. Ik kon geen aanbesteding uitschrijven zolang de regering geen beslissing had genomen. Als we iets later operationeel worden, wat vorig jaar al was aangekondigd, staat in 2006 toch dezelfde pot ter beschikking voor de bedrijven.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Uit de mailtjes met vragen naar informatie concludeer ik dat de website wat duidelijker zou kunnen zijn over de nieuwe formule van de ondernemersportefeuille, vooral het blijkbaar nog 2 tot 3 maanden zal duren voor die operationeel is en de ondernemers zich kunnen inschrijven in de formule.

Mijn bijkomende vraag over het fiscale statuut hebt u wat uit het oog verloren.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Van den Heuvel, ik heb u vorige week de instrumenten opgesomd die nu al gedefiscaliseerd zijn. De ondernemersportefeuille hoort daar niet bij. De keuze van de regio's voor instrumenten om invloed uit te oefenen op het economische beleid en op het tewerkstellingsbeleid mag niet worden bepaald door het al dan niet gedefiscaliseerd zijn van een maatregel, maar op basis van wat het beste aansluit bij de realiteit van de arbeidsmarkt en van de economie van die regio. Daarom pleit ik ervoor dat al die instrumenten zouden worden gedefiscaliseerd, wat bij ons ook de ondernemersportefeuille inhoudt en de steunregelingen inzake onderzoek en ontwikkeling, die er trouwens ook zijn in andere regio's.

Ik kom terug op uw repliek over de duidelijkheid. Ik kan niet meer vragen dan dat de mensen lezen wat er op de website staat. Op de website van de opleidingscheque staat: 'Op 16 december 2005 keurde de Vlaamse Regering namelijk de ondernemersportefeuille goed. Dit wordt een nieuw geïntegreerd instrument waarbij kleine en middelgrote ondernemingen via het internet opleiding, advies, kennis en mentorschap voor talentvolle ondernemers zullen kunnen aankopen. De invoering van dit nieuwe steuninstrument komt in de plaats van de opleidings- en adviescheques voor ondernemingen. Op deze website houden we u op de hoogte van de lancering van de ondernemersportefeuille.'

Ik kan toch niet duidelijker zijn dan dat.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, over het fiscaal statuut van de ondernemerschapsportefeuille is er dus nog geen duidelijkheid?

Minister Fientje Moerman: Het huidige statuut is niet gedefiscaliseerd. Inzake het toekomstige statuut is Vlaanderen duidelijk vragende partij om het te defiscaliseren. Dat betekent dat we willen dat de steun aan de ondernemingen vanuit de ondernemerschapsportefeuille niet meer fiscaal wordt belast bijvoorbeeld in het kader van de vennootschapsbelasting. Dit is nu al het geval voor de ecologiesteun.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over veilige weginfrastructuur voor motorrijders

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister, u herinnert zich allicht nog uit vorige discussies in de commissie dat ik een fervent motorrijder ben. Nogal wat leden in dit half-rond zijn motorrijder. Ik denk dat hen dezelfde dingen zorgen baren als ze onderweg zijn met de motor. Persoonlijk ben ik als de dood voor drie dingen als ik met de motor rijd.

Ten eerste zijn er allerlei gladde obstakels op de weg, zoals markeringen, trottoirs, geschilderde aanduidingen op de weg, pijlen en steengruis. Ten tweede zijn er de wagens die te snel de baan op komen vanuit een zijweg. Ten derde zijn er allerlei scherpe en hoekige obstakels langsheen die weg, zoals boordstenen en vangrails.

Vooraf vangrails zorgen voor nogal wat slachtoffers. Dan gaat het over dodelijke slachtoffers, maar ook over heel veel zware letsels aan vooral de benen, maar ook aan het hoofd en de nek. De vangrails werken als messen als je er als motorrijder onder belandt.

De voorbije jaren is al heel wat aandacht besteed aan veilig motorrijden. Dat is deels de verdienste geweest van de vorige regering. Ik denk daarbij aan de toch wel baanbrekende dienstorder van de administra-

tie Openbare Werken en Verkeer over bijvoorbeeld wegmarteringen, vangrails en trottoirbanden. Deze regering wil die traditie voortzetten. Ik heb hier een zeer goede brochure van het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid bij me, die werd opgesteld samen met gebruikers en motorrijdersverenigingen, maar ook met FEBIAC en het Vlaamse Gewest.

Mijnheer de minister, daarom was ik het voorbije weekend wat verrast door de uitspraken van toch wel een van de gewaardeerde gesprekspartners van zowel de Vlaamse als de federale overheid. Ik heb het over de Motorcycle Action Group, de vzw MAG. Op het Auto- en Motorsalon verklaarde deze vereniging dat u uw verbintenissen als minister van Openbare Werken met betrekking tot de zogenaamde vangplanken langsheen de autosnelwegen, niet of onvolledig zou nakomen. Ik ben wat gaan snuisteren in persteksten. U hebt inderdaad in de zomer van 2005 verklaard nog dat jaar werk te willen maken van de aanleg van 10 kilometer vangplanken op de meest bedreigende zwarte punten, à rato van 2 kilometer per provincie, netjes verdeeld. Volgens kenners zouden er zo veertig à vijftig zwarte punten per provincie onder handen kunnen worden genomen.

De MAG reageerde daar positief op, maar haastte zich om te zeggen dat het nog verschrikkelijk lang zou duren alvorens alle zwarte punten zouden zijn weggewerkt. In Vlaanderen zouden er immers een paar duizend van die punten zijn. De verrassingen zijn echter nog niet op. Ik heb immers nu ook het bericht ontvangen dat die 10 kilometer vangplanken niet in het werkjaar 2005 zouden worden geplaatst, maar wel over een periode van 5 jaar, dus 2005-2010. Dat lijkt me bijster weinig. Ik hoop dat u dit met klem zult weerleggen, anders zal men nog twintig à veertig jaar bezig zijn met het aanleggen van vangplanken langsheen autosnelwegen. Een aantal buurlanden zijn daar al flink mee opgeschoten.

Mijnheer de minister, klopt het dat het slechts gaat over 10 kilometer gespreid over 5 jaar? Mijn tweede vraag is een beetje het gevolg van een discussie die we een paar maanden geleden in de commissie hebben gevoerd, naar aanleiding van de poging om gemeenten en provincies te sensibiliseren inzake hun weginfrastructuur.

Toen is, zij het voorzichtig, het engagement aangegaan om een vademecum te maken voor deze doelgroep van lokale besturen. Deze gemeenten leggen, zich weliswaar van geen kwaad bewust, nogal wat

gevaarlijke dingen aan langsheen hun wegen en fietspaden, zoals bijvoorbeeld boordstenen met driehoekige kanten. Hoever staat het met die sensibilisatie en met dat eventuele vademecum voor de lokale besturen?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, de voorzitter van MAG Belgium, Motorcycle Action Group Belgium, heeft me maandag een bericht gestuurd. Ik citeer hem: 'Wij van MAG Belgium vzw zijn uiterst tevreden met de genomen beslissingen en kunnen er zeer goed begrip voor opbrengen dat men deze werken uitvoert volgens de beschikbare budgetten. Verder kunnen we als federatie ook meegeven dat we zeer gelukkig zijn met de mededeling van de minister dat hij werk wil maken van het vademecum.' Voor alle duidelijkheid: dit is geen lid van de BBL, maar hij is wel opgetogen, in tegenstelling met wat in het weekend is uitgezonden.

Wat is nu de stand van zaken met betrekking tot die 10 kilometer vangplanken voor een totaal bedrag van 100.000 euro? Ik heb in de commissie al veel begrip getoond voor de situatie van de motorrijders in het algemeen, en de problematiek van de vangplanken in het bijzonder.

Er is een proeffase uitgevoerd aan de verkeerswisselaar te Aalbeke op de E17, aan het Groenendaalcomplex in de bocht na het viaduct van Merksem, op de R1 ter hoogte van Borgerhout en op de N702 in Diepenbeek ter hoogte van de Tuikabelbrug. In het najaar van 2005 zijn er testen uitgevoerd die betrekking hadden op het type vangplanken. Er zijn immers verschillende soorten en er is geen norm voor vastgelegd. Er is ook nagegaan op welke locaties dat kon gebeuren.

De tests zijn nu achter de rug, en er is een lijst opge maakt van de plaatsen op de gewestwegen, met een lengte van in het totaal 10 kilometer, die met die vangplanken uitgerust kunnen worden. Ook het bestek is klaar en de aanbesteding van deze bijkomende vangplanken begint eerstdaags, waarna de werken op het terrein kunnen worden uitgevoerd. Het is dus niet mijn bedoeling die 10 kilometer over 5 jaar te spreiden. We zullen ze uitvoeren van zodra de aanbesteding gebeurd is.

In verband met het vademecum zal een werkgroep worden opgericht, waarin ook vertegenwoordigers

van de motorrijders zullen zitten. Ook dit engagement zal ik in de loop van dit jaar concreet uitwerken.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister, u zegt nu werk te zullen maken van die eerste 10 kilometer. Mag ik daaruit begrijpen dat u dat ritme aanhoudt tijdens uw beleid in de volgende jaren? Zult u dan over 5 jaar vijfmaal 10 kilometer aangebracht hebben?

Minister Kris Peeters: Mijnheer Daems, u krijgt een hand en neemt een arm. Vermits u dat vanuit de oppositie doet, heb ik daar echter respect voor. U vreesde eerst dat die 10 kilometer gerealiseerd zou worden gespreid over 5 jaar. Ik ga er echter van uit dat we het in 2006 kunnen doen. In de loop van dit jaar zal ik nagaan of we verder kunnen gaan, en zoals u vraagt elk jaar 10 kilometer of meer extra kunnen realiseren.

Het probleem is: op de meest gevaarlijke plekken vangplanken aanbrengen. We zullen ons zeker niet beperken tot 10 kilometer, maar ik doe geen uitspraken over zaken die dit jaar niet kunnen worden gerealiseerd. U zult mij later opnieuw moeten bevragen. Het is zeker mijn intentie om meer dan 10 kilometer vangplanken aan te leggen tijdens deze regeerperiode.

De heer Rudi Daems: Dan zal ik u volgend jaar dezelfde vraag stellen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de beleidsconclusies uit een nieuwe wetenschappelijke studie betreffende de gezondheidsrisico's van de cadmiumvervuiling in een aantal Kempense gemeenten

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, geachte minister, beste collega's, vorige zaterdag, 14 januari, was geen heuglijke dag voor de mensen die in het noorden van Limburg en in de Antwerpse Kempen wonen.

Nog eens werd duidelijk – op basis van een degelijk en onderbouwd onderzoeksdocument van professor Staessen en zijn team – dat mensen die wonen in door zware metalen belaste regio's, extra gezondheidsrisico's lopen. Er wordt vergeleken met Hechtel-Eksel, maar we kunnen ons afvragen of dat wel een goed gekozen referentiegebied is, aangezien uit een eerder milieu- en gezondheidsonderzoek over Peer, Wilrijk en Hoboken, bleek dat de buurgemeente van Hechtel-Eksel, Peer, een vrij grijze of vervuilde zone is.

Het verband tussen cadmium en longkanker is wetenschappelijk al langer gekend. Het verrassende is dat er een groot effect is op – met alle respect – relatief lage milieublootstellingen. Dat bevestigt de these van professor Van Larebeke dat er al bij relatief lage dosissen grote gezondheidseffecten kunnen optreden. Dat bevestigt ook de stelling van professor Hens dat kanker, meer dan gedacht, als een ziekte tengevolge van milieuverontreiniging moet worden gezien.

Sommige mensen in de bestudeerde regio kijken al lang niet meer op. Dit onderzoek is het zoveelste in een rij. Walter Van Den Broeck schreef in zijn 'Groenten uit Balen' 35 jaar geleden al dat wie in de cité woont, elke dag evenveel smerigheid binnenkrijgt als iemand die vier pakjes 'Groene Michel' rookt.

Anderen, zoals burgemeester Vanvelthoven, zeggen dat het allemaal niet zo'n vaart zal lopen en dat er misschien eens een nieuwe studie moet worden gemaakt over de huidige situatie.

Maar nog anderen maken zich zorgen. Het zijn in de eerste plaats mensen met kinderen, omdat kinderen in de groeifase extra gevoelig zijn voor dit type van vervuiling. Dat is bewezen.

Mijnheer de minister, ik deel uw mening dat we niet aan paniekvoetbal moeten doen, maar overgaan tot de orde van de dag is ook niet aangewezen. Vanaf het moment dat de menselijke gezondheid op het spel staat, is elke dag dat er onnodig getreuzeld wordt, een dag te veel. En daarom had ik een behoorlijk wat moeite met de toon die eergisteren op uw persconferentie werd gezet: we zullen de zaken bestuderen en tegen juni 2006 – zoals trouwens al langer werd gepland – zal met een prioriteitenprogramma voor de ruimere omgeving worden begonnen. Dat is exact hetzelfde als wat u antwoordde op een vraag om uitleg die ik u stelde op 8 juni 2005,

ruim een half jaar geleden, naar aanleiding van de consumptiebepalingen en het transportverbod van runderen in met zware metalen vervuilde regio's.

Intussen hebben we de resultaten van het gezondheidsonderzoek bij pasgeborenen gekregen, dat voor enkele regio's een significant effect vertoonde tussen cadmium of lood enerzijds en de gezondheid van pasgeborenen anderzijds. Intussen is er ook het zopas gepubliceerde rapport van professor Staessen.

Mijnheer de minister, voor onze fractie betekent dit dat we met de sanering in Limburg en de Kempen een versnelling hoger moeten schakelen. Daarom wil ik even terugkeren op het convenant – of correcter gesteld het addendum op een eerder afgesloten convenant van 1997, waar nota bene niks van in huis kwam – dat in april 2004 werd afgesloten tussen de Vlaamse Regering, OVAM en Umicore. Hierbij werd in eerste fase een bedrag van ongeveer 92 miljoen euro afgesproken voor sanering van zowel de bedrijfsvestigingen, de stortplaatsen als de directe en ruime omgeving van de Umicore-fabrieken in Hoboken, Olen, Balen en Overpelt. Dit saneringsprogramma is gespreid over een periode van tien jaar. Twee jaar voor het einde van deze periode moet worden geëvalueerd of de inspanningen van het bedrijf en de Vlaamse overheid voldoende zijn geweest om een goed milieuresultaat te bereiken. Het is een convenant waarvan u hebt gezegd dat u die verder zou uitvoeren. Dat is goed.

Belangrijk daarin waren twee mijlpalen. Enerzijds moest tegen 2004 een saneringsprogramma en prioriteitsorde worden opgemaakt voor de directe omgeving, zijnde: de woonwijk Moretusburg in Hoboken, de cité in Overpelt, de wijk Balen-Wezel en de Glasfabriek in Balen en de omgeving van de fabriek en de parking van Olen. Anderzijds moeten tegen juni 2006 een saneringsprogramma en prioriteitsorde worden opgemaakt voor de ruimere omgeving. Dan gaat het onder meer over het gebied dat nu professor Staessen heeft onderzocht.

Mijnheer de minister, hoe staat het met het lopende saneringsprogramma? Is alles op schema? In juni 2005 sprak u van vertragingen. Is deze vertraging intussen ingehaald of verder uitgelopen?

Is het mogelijk om toelichting te geven bij de prioriteitennota 2004? Meer concreet is het voor ons belangrijk om te weten wanneer de effectieve sanering van start gaat in de cité van Overpelt en de wijken van Balen-Wezel en de Glasfabriek. Ons lijkt het

aangewezen het saneringsprogramma voor de ruime omgeving te versnellen. Bent u daartoe bereid?

Zijn de conclusies van dit onderzoek ook overzetbaar naar andere regio's, zoals Kruibeke en Olen? Ik vraag me dat af omdat in het voorjaar van 2005 door het FAVV beslist werd om ook consumptie- en exportbeperkingen op te leggen voor runderen in Zwijndrecht, Hemiksem, Wilrijk, Melsele en Kruibeke. Dit was eerder – in 2004 – al gebeurd in de bewuste gemeenten van de Limburgse Kempen, namelijk Balen, Mol, Overpelt en Neerpelt.

Naast runderen werden in het voorjaar van 2005 eveneens bepaalde groenten in de Kempen en het noorden van Limburg uit de handel genomen, zoals wortelen en schorseneren. U hebt er zich toen toe verbonden om met de federale regering de land- en tuinbouwers te vergoeden voor de economische schade. Heeft het overleg met de federale regering tot resultaat geleid, en zijn de tuinbouwers vergoed? Zo ja, vanuit welk budget is dat gebeurd? Hoeveel bedroeg de vergoeding?

Een belangrijk aspect van de Umicore-vervuiling maakt geen deel uit van het afgesloten saneringsprogramma, met name de radioactiviteit. Dan heb ik het vooral over het beruchte D1-stort in Olen. Dit valt in hoofdorde onder de federale bevoegdheid van minister Dewael. Er werden onderhandelingen gepland met de federale regering om het zware radioactiviteitsprobleem op te lossen. Ik ben benieuwd naar de resultaten daarvan.

Onze fractie vraagt zich tot slot af of het niet aangewezen is een fonds voor omgevingslachtoffers van cadmiumvervuiling op te richten, zoals voor asbestlachtoffers bestaat. Het zal geen eenvoudige opdracht zijn om het causaal verband te leggen tussen cadmium en de opgelopen gezondheidsschade.

Het lijkt ons in elk geval het onderzoeken waard. Mijnheer de minister, bent u bereid om eventueel overleg te plegen met de federaal bevoegde ministers, minister Vanvelthoven en minister Demotte? *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mevrouw de minister, collega's, intussen weet iedereen dat een studie, uitgevoerd door professor Jan Staessens en zijn team van de KU-Leuven, heeft aangetoond dat wonen in de

buurt van een cadmiumfabriek het risico op longkanker aanzienlijk verhoogt. Momenteel bestaat er wel discussie over de statistieken maar dit doet geen afbreuk aan de ernst van het dossier.

Het is niet onbelangrijk te vermelden dat de officiële instanties een dergelijk onderzoek niet relevant vonden en de financiering van de studie weigerden.

Wie rond de voormalige zinkfabrieken van Umicore in de Limburgse- en Antwerpse Kempen woont, loopt beduidend meer risico op longkanker. In de vestiging in Balen is er ondertussen geen cadmiumuitstoot meer maar de bodem blijft wel vervuild door het zware metaal.

De historische vervuiling blijft in de getroffen regio's een niet te onderschatten gezondheidsrisico. Mijnheer de minister, het is duidelijk, en u beaamt dat ook, dat gerichte preventieve maatregelen noodzakelijk zijn. Ik heb vernomen dat er binnenkort hoorzittingen komen in Overpelt, Lommel en Balen waar deskundigen zullen antwoorden op vragen van de inwoners. De mensen zullen worden geïnformeerd en gesensibiliseerd.

Mijnheer de minister, u en minister Vervotte zijn, voorlopig althans, evenwel niet van plan nieuwe maatregelen uit te werken om de cadmiumvervuiling aan te pakken. Dat is duidelijk in tegenspraak met wat minister Vervotte op 16 maart 2005 in deze plenaire vergadering heeft gezegd over de cadmiumvervuiling. Ik citeer minister Vervotte: 'In de mate dat er een bedreiging of een gevaar voor de volksgezondheid ontstaat, zal met de nodige doortastendheid worden opgetreden'. Daaronder versta ik dat al het mogelijke wordt gedaan – ook via nieuwe maatregelen – om de gezondheid van de omwoners te waarborgen.

Mijnheer de minister, in 2004 werd tussen het Vlaamse Gewest en Umicore een 10 jaar lopende convenant afgesloten. De omgeving van de Umicore-vestigingen in Hoboken, Overpelt, Olen en Balen zal stapsgewijze worden gesaneerd. De vraag is natuurlijk of dit gezien de omstandigheden niet versneld moet gebeuren. Blijkbaar zou Umicore daartoe bereid zijn.

Voor de regio Hoboken is een 25-punten programma 'Milieu en Gezondheid' goedgekeurd en in uitvoering. Mijnheer de minister, is het niet wenselijk dat een dergelijk programma ook voor Balen, Lommel en Overpelt wordt uitgewerkt? Dat zou uiteraard

ook moeten gebeuren voor de andere regio's, zoals Tessenderlo en Beerse, waar cadmium is vrijgekomen.

Mijnheer de minister, hoe groot is het verontreinigde gebied? Is het verantwoord te blijven wonen in deze gebieden? Is de sanering, die onder vorige Vlaamse Regering werd afgesproken, voldoende? Hoe wordt de verspreiding van fijn stof, die in deze regio's cadmium bevat, beperkt?

Het is duidelijk dat Groen! in dit dossier de eerste viool wil spelen. Groen! zou echter beter niet te hoog van de toren blazen. Gemakshalve vergeten zij nogal eens dat zij in de vorige legislatuur mee in de Vlaamse Regering zaten en dat mevrouw Dua toen Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw was. In dat verband verwijs ik naar een aantal vragen om uitleg en schriftelijke vragen over de vervuiling met zware metalen van de Laak, over de radioactieve besmetting van het slib in de Nete, over de vervuiling van de weilanden met giftige stoffen langs de Grote Nete in Geel, enzovoort.

Op 8 november 2000 heb ik mevrouw Dua een vraag om uitleg gesteld over de vervuiling van de Nete met zware metalen, met radioactief materiaal en andere giftige stoffen die in het slib aanwezig zijn. Toen kreeg ik van mevrouw Dua en van collega Daems, in zijn toenmalige hoedanigheid van kabinetsmedewerker van mevrouw Dua, het laconieke antwoord dat het vervuilde slib maar best bleef zitten waar het zat, dus op de bodem van de Nete.

Als werd opgemerkt dat bij een overstroming het vervuilde slib in de tuinen van de mensen zou kunnen belanden, gaf collega Daems ons gelijk en kregen we vervolgens als antwoord dat de problemen nu eenmaal niet allemaal tegelijkertijd kunnen worden aangepakt, dat het onderzoek nog aan de gang is, dat er een prioriteitenlijst wordt opgesteld, enzovoort, enzovoort. Met andere woorden, ondanks de aanwezigheid van Groen! in de vorige regering steekt het met zware metalen vervuilde slib, dat eveneens in de buurt van Mol en Dessel radioactief is besmet, nog altijd in de Nete.

Mijnheer de minister wanneer wordt ook werk gemaakt van de sanering van, onder meer, de Nete en de Laak? Of moeten wij ook in dit dossier vroeg of laat via een studie vernemen dat de volksgezondheid van de omwoners ernstig is bedreigd? Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat u nooit zult toelaten dat er met de volksgezondheid wordt gechipoteerd.

U zult dan wel extra maatregelen moeten treffen en middelen moeten vrijmaken. Volgens de Leuvense onderzoeker Gelders dromen politici vaak hardop. Dromen mag, maar niet als de volksgezondheid op het spel staat! (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Brouns heeft het woord.

De heer Hubert Brouns: Voorzitter, geachte ministers, beste collega's, we hebben in het noordoostelijke deel van onze provincie, maar ook in de Antwerpse Kempen een industriële traditie. Die gaat zelfs terug tot een heel stuk in de vorige eeuw. Vroeger was er Union Minière, nu Umicore, maar ik denk ook aan het Maasland met de zinkfabrieken van Rotem en Reppel. Tientallen jaren industriële activiteiten hebben de streek opgezaagd met een zware milieuverontreiniging. Ik denk dat iedereen moet aanvaarden dat de factor milieu een belangrijke rol speelt voor onze gezondheid.

De invloed van zware metalen is gekend. Bij asbest is het verband met kanker onomstotelijk bewezen. Over de negatieve invloed van arsenicum is men ook zeker. Tot nu toe werd cadmium vooral met nieraandoeningen geassocieerd. 'Maar nu kunnen we voor het eerst met cijfers aantonen dat er een verband bestaat tussen longkanker en milieuverontreiniging met cadmium', zegt professor Jan Staessens, hoofd van het onderzoek naar de gezondheidseffecten van de cadmiumverontreiniging in noord-oost Limburg.

Volgens overlijdensstatistieken van de Vlaamse Gemeenschap mag men in de onderzochte periode in elk van de onderzochte populaties vijf gevallen van overlijden door kanker per jaar verwachten, aldus Staessens. Hij constateerde bij zijn onderzoek 19 overlijdens in de onderzochte streek. Dat doet hem besluiten dat de inwoners van de getroffen gemeenten Overpelt, Lommel en Balen viermaal meer kans hebben op longkanker.

De vaststellingen van professor Staessens zullen de discussies over de invloed van onze leefomgeving op de volksgezondheid zeker weer aanwakkeren. Ik denk hierbij even terug aan de discussies naar aanleiding van de dioxinecrisis over de aanwezigheid van dioxine in het bloed bij mensen voor en na de crisis, en de invloed van die dioxine op hun gezondheid. Maar mensen die van dichtbij met de cadmiumverontreiniging te maken hebben, hebben geen enkele boodschap aan dat soort discussies. Professor Staessens is al meer dan 20 jaar bezig met het onderzoeken van de gezondheidseffecten van de cadmi-

umverontreiniging in de Noorderkempen. Het vermoeden dat velen hadden, wordt door zijn studie bevestigd.

Ik ga niet zover als sommigen die beweren dat als we de wetenschappelijke inzichten in het probleem vroeger hadden erkend, saneringsmaatregelen en voorlichting zeker nog vroeger zouden zijn gestart en dus veel leed had kunnen voorkomen worden. Vandaag telt maar één strategie: er moet verder worden gewerkt, op basis van het voorzorgsprincipe, aan de ingezette saneringsoperaties.

Mensen uit de getroffen gebieden zitten met veel vragen. Is de sanering voldoende? Is het verantwoord in de betrokken regio te blijven wonen? Volstaan de persoonlijke voorzorgsmaatregelen die zijn aanbevolen door de overheden? Ik herhaal hier ook de vragen die de heer De Meyer enkele maanden geleden heeft gesteld over de gezondheidsrisico's van cadmiumvervuiling in de gemeenten Kruibeke, Hoboken en Hemiksem. In het verleden is dat al onderzocht. Zijn de gegevens van die onderzoeken vandaag nog relevant? Hoe wordt de vervuiling er aangepakt? Wordt de sanering er voortgezet? Worden de meettoestellen die in de polders van Kruibeke stonden, elders geplaatst? Hoe zit het met de verdere sanering in Hoboken? Ook de bevolking van die regio heeft recht op bijkomende informatie.

Minister Peeters heeft zijn taak van coördinator van dit dossier snel en accuraat opgenomen. Weloverwogen nam hij al een aantal initiatieven. Er zullen er zeker nog volgen. Overleg en communicatie zijn noodzakelijk. Bijkomende maatregelen werden voorlopig niet genomen. Er komen wel bijeenkomsten om de bevolking te informeren. Medio februari gaat men dan met alle betrokkenen opnieuw aan tafel zitten.

Vermits de vervuiling niet stopt aan de grens en er ook in Nederland zo'n industriële activiteiten zijn geweest, is het nodig om ook met de Nederlandse bestuurders aan tafel te zitten. Vandaag is Nederland verbaasd over ons cadmiumverhaal. We moeten ook weten welke saneringsmethoden zij voor de bedrijfsterreinen in Budel hanteren.

Vermits cadmium zich via fijne stof verspreidt, is het heel belangrijk te weten welke aanplantingen best zo snel mogelijk kunnen gebeuren om de braakliggende terreinen stofvrij te maken. Het is ook een logisch onderdeel van een totale aanpak dat mensen in de gevarenzone via preventiecampagnes worden geïn-

formeerd. Minister Vervotte verspreidde het afgelopen jaar veel folders met gezondheidstips. Men zal moeten nagaan of en hoe de verspreiding van informatie moet worden uitgebreid.

Inmiddels is de cadmiumverwerking in Balen beëindigd. In Overpelt en elders beantwoordt de uitstoot aan de strengste Europese normen. Vandaag moeten we nog afrekenen met de historische vervuiling. Deze klus moeten we onverwijld klaren. En we moeten de overblijvende industriële activiteiten streng blijven controleren. De bron van de cadmiumvervuiling is zo goed als drooggelegd. De bevolking wil nu weten hoe groot de risico's nog zijn in hun leefomgeving. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw en mijnheer de minister, geachte collega's, ik ben geboren en getogen in de streek. Ik heb de sla uit de streek gegeten. De spinazie niet, en dat is te merken. Ik heb er ook eieren en kippen gegeten en de melk van de koeien gedronken. Bovendien ben ik een verstokt roker. Ik loop dus veel gevaar.

Ik wil de zaak zeker niet ridiculiseren. Deze zorgwekkende studie heeft iedereen verrast. Er zijn in deze streek evenwel al zoveel studies uitgevoerd dat deze uitspraak soms een bittere bijklank krijgt. We leven hier immers al decennia mee. Ik ben dan ook blij dat alle sprekers vragen om geen paniekvoetbal te spelen en te doen alsof de bewoners van de betrokken gemeenten bij manier van spreken morgen moeten verhuizen. Ik wil trouwens ook opmerken dat ik betreurt dat de wetenschappers elkaar met betrekking tot deze studie binnen de kortste keren zijn beginnen tegenspreken. Dit toont in elk geval aan dat het hier om een complex probleem gaat.

Blijkbaar lopen we een verhoogd risico longkanker te krijgen omdat we met cadmium in aanraking komen. Cadmium is een zwaar metaal dat voornamelijk in de vorm van stof wordt ingeademd. De heer Daems vraagt zich terecht af hoe we daar de komende maanden en allicht nog veel langer mee moeten omgaan.

Ik wil de zaak evenwel niet veralgemenen. Ik wil alles in de juiste context plaatsen en op een realistische, genuanceerde wijze benaderen. Zoals de heer Brouns daarnet heeft opgemerkt, kunnen we de klok niet terugdraaien. De aanwezigheid van deze fabrieken is een historisch gegeven. Het Kempens Kanaal

en het kanaal Bocholt-Herentals zijn bewust gegraven om de vestiging van deze industrie in de Kempen mogelijk te maken. Dit is meer dan 100 jaar geleden en zonder enig milieuvorschrift gebeurd. Pas in het midden van de jaren tachtig hebben de overheid en Vieille Montagne voor het eerst overleg over de milieuproblematiek gepleegd.

Het is nodig verder te saneren, te voorkomen en te sensibiliseren. Het gaat hier echter om een heel moeilijk debat. De vraag is immers welke gronden precies moeten worden gesaneerd. In mijn kindertijd werd elk tuinpaadje in de regio met erts van de bewuste fabriek aangelegd. De mensen wilden dat erts omdat het geen vuil doorlaat. In heel Noord-Limburg is geen enkele gemeenteweg te vinden die vroeger niet met slakken is aangelegd. Hoewel die wegen ondertussen zijn geasfalteerd, zitten die slakken nog steeds in de bodem. Het is moeilijk een maatregel te vinden die heel het probleem oplost.

Aangezien de regio deze erfenis nog lang met zich zal meedragen, is sensibilisering enorm belangrijk. We moeten de mensen uitleggen hoe ze met hun zelfgeteelde producten moeten omgaan. Dit staat natuurlijk los van het huisstof. In dit verband zijn al een aantal nuttige maatregelen voorgesteld. We moeten de mensen er echter ook op wijzen dat ze de handen van hun kinderen moeten wassen als die buiten hebben gespeeld. Tegenwoordig zijn er natuurlijk niet meer zoveel moestuintjes. Er is evenmin nog veel zand. Op veel plaatsen groeit tegenwoordig gras. Aangezien iedereen een mooi tuintje wil, wat op dergelijke grond niet evident is, wordt al dit gras met water uit ondiepe putten besproeid. We mogen deze problematiek niet tot de sanering van enkele gronden verengen, maar we moeten de mensen op een realistische manier voorlichten.

De studie toont het verband tussen cadmium en longkanker aan. Tal van andere studies hebben al het verband tussen cadmium en andere stoffen, zoals arsenicum, en andere ziektes, zoals darmkanker en CVS, gelegd. Zullen deze verbanden in het toekomstige preventieplan worden opgenomen?

Het heeft weinig zin om het bij de voorlichting enkel over cadmium te hebben en te zwijgen over de rest. Het is beter dat het hele verhaal wordt gebracht. Bepaalde sites zijn vandaag nog actief, terwijl andere activiteiten ondertussen werden stilgelegd. Er werd onder meer verwezen naar Dilsen-Stokkem en Repel.

Mijnheer de minister, is de wetenschap het erover eens dat de situatie transponeerbaar is op andere sites? Hoe gaat men daar in die regio dan mee om? Op welke manier kunnen daaruit conclusies worden getrokken?

Mijnheer de minister, ik ben een beetje verrast over het gemak waarmee wordt verwezen naar het organiseren van hoorzittingen. Ik wens u veel succes, maar met hoorzittingen zult u de mensen niet motiveren. U zult slechts een zeer beperkt aantal mensen bereiken. Heel weinig mensen gaan op een goede manier om met de zeer moeilijke folders, hoewel geprobeerd werd om alles in een verstaanbare taal te schrijven.

Mevrouw de minister, u mag niet alleen focussen op cadmium en longkanker. Bij preventie moeten we ingaan op de manier waarop mensen omgaan met groenten. Er zijn nog altijd privé-moestuintjes en mensen nemen de argwaan niet ernstig. Met alle mogelijke communicatiemiddelen moeten we proberen problemen te voorkomen. Op een hoorzitting zullen we enkel de mondige, gemotiveerde burger aantreffen, die misschien al niet meer overtuigd moet worden.

In samenspraak met gemeentebesturen, wetenschappers en eventueel communicatiedeskundigen moeten we nagaan hoe we in die regio op een rustige manier kunnen duidelijk maken hoe mensen problemen kunnen voorkomen, want genezen zal heel moeilijk zijn. Het probleem zal langzaam uitdoven, maar voorkomen lijkt me essentieel. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mevrouw de minister, collega's, vorig weekend werden we nog maar eens met de neus of de feiten gedrukt. De feiten kenden we misschien allemaal al, of we vermoedden ze in ieder geval.

Er is dus een directe relatie tussen de aanwezigheid van cadmium en de toename van het aantal gevallen van longkanker. De risico's voor de gezondheid van de omwonenden zijn niet totaal nieuw. Cadmium is één element van verontreiniging, maar in het verleden werden ook andere elementen van verontreiniging vastgesteld. In de regio is er dus een verontreiniging met zware metalen, door bedrijven die nu nog bestaan, maar ook door bedrijven die er in het verleden waren.

Het probleem beperkt zich niet tot Overpelt, Lommel en Balen. Daarnet werd aangehaald waar reeds werd gesaneerd, maar om na te gaan of het effect van deze sanering voldoende is, moet er misschien onderzocht worden of de risico's van de vroegere zinkbedrijven en de invloed van hun historische verontreiniging op de gezondheid van de mensen nog aanwezig zijn.

Ik wil de cijfers die dit weekend werden gepubliceerd niet minimaliseren of laten verdrinken in grotere statistische gegevens. Het is belangrijk dat wordt vastgesteld dat er een directe relatie is tussen de aanwezigheid van cadmium en de toename van het aantal longkankergevallen. Dat werd nu nog eens onomstotelijk bewezen.

De nieuwe vaststelling van de impact van deze historische verontreiniging op de volksgezondheid laat maar twee actiemogelijkheden toe. Aan de ene kant zijn preventie, waarschuwing, begeleiding en sensibilisering nodig om de bevolking te leren omgaan met de situatie. Aan de andere kant is het misschien nodig om de gestarte saneringsoperatie bij te sturen en uit te breiden.

Mijnheer de minister, we moeten inderdaad geen paniek zaaien, maar we moeten wel dit moment aangrijpen om de sensibilisering te versterken. Mijnheer Van Baelen, u stelde dat er ook gewinning optrad. Het is goed dat deze studie aandacht heeft gekregen, want het kan het moment zijn om de bewustmaking te versterken.

Dit is niet alleen het geval bij mensen die er zich al bewust van waren of al overtuigd waren, maar vooral bij heel wat mensen die door de gewinning dingen doen waarbij vragen kunnen worden gesteld over de bescherming van hun eigen gezondheid. We kunnen daardoor de alertheid vergroten. Ik hoop dat de initiatieven die de regering wil nemen verder zullen gaan dan het louter organiseren van hoorzittingen. We zullen nog jaren moeten leven met een verontreinigde situatie en zullen, ondanks saneringsoperaties, constant de bevolking moeten leren omgaan met een historische verontreiniging. Misschien moeten we de middelen, maatregelen en raadgevingen die we tot op heden hebben geformuleerd, wel bijsturen, corrigeren en hertalen.

Een ander belangrijk deel is de sanering. Het kan niet dat wij blijven aanvaarden, ook al is de verontreiniging historisch, dat men daar maar moet mee leren leven. We moeten de terreinen van de bedrijven,

de directe omgeving en de verdere omgeving ervan saneren. Tegen juni 2006 zullen we een scenario krijgen over hoe de sanering van de verdere omgeving van het bedrijf zal worden aangepakt. Mijnheer de minister, moeten we naar aanleiding van deze studie, die aantoont dat een beperkt contact met cadmium een serieuze verhoging van het risico met zich meebrengt, de saneringsplannen die we voor ogen hadden, niet bijsturen? Volstaan die? Mij interesseert ook of de sanering die al is gebeurd, niet alleen rond deze bedrijven maar ook elders – in Lommel bijvoorbeeld is een zinkfabriek gesaneerd – het beoogde effect heeft, namelijk het terugdringen van het risico van cadmium. Is bijvoorbeeld de beoogde vastzetting wel gerealiseerd? Is het risico weggenomen? Het is misschien wel belangrijk dit te onderzoeken om de saneringsoperaties die we nog moeten starten, eventueel bij te sturen of uit te breiden, ook in omvang.

Als ik de heer Staessens goed heb begrepen, stelt hij dat de huidige afbakening van de te saneren omgeving onvoldoende zou zijn. Het is belangrijk om dit momentum aan te grijpen om de planning van de sanering en de aard en omvang van het draaiboek dat we samen met Umicore wilden uittekenen, te corrigeren als dat nodig mocht blijken. We moeten minstens van deze gelegenheid gebruik maken om na te gaan of de saneringsoperatie wel het nodige effect met zich meebrengt.

Mijnheer de minister, dit is maar één voorbeeld van de vele problemen waar wij in Vlaanderen nog mee worstelen. Het historisch passief van de milieuvervuiling waar we in Vlaanderen mee worden geconfronteerd, is veel groter dan dit. De ecologische schuld en de omvang ervan die Vlaanderen moet torsen, kennen we onvoldoende. Er zijn al heel wat maatregelen getroffen. De heer Daems en andere collega's hebben verwezen naar andere situaties.

Het is misschien ook de gelegenheid om het draaiboek over het wegwerken van onze ecologische schuld bij te sturen. We kennen bepaalde sites, regio's en blackpoints die dringend moeten worden aangepakt. Andere dingen moet nog in kaart worden gebracht. Het gaat niet alleen over goed aanwijsbare blackpoints, die kennen we over het algemeen wel, het gaat ook over uitgebreidere regio's en waterlopen waarvan we weten dat het historisch passief van de ecologische verontreiniging nog altijd aanwezig is en effect heeft op de volksgezondheid. Waarschijnlijk kunnen in de toekomst nog andere rapporten aantonen dat ook elders in Vlaanderen hogere risico's voor de gezondheid bestaan. Het is trouwens de tweede maal dat Vlaanderen The Lancet haalt.

Enkele jaren geleden toonde een internationaal rapport ook al aan dat in de nabijheid van stortplaatsen in Vlaanderen er 30 percent meer kans op geboortefwijking is. Ook daarmee hebben we dat tijdschrift gehaald. De ecologische schuld die we torsen, is ontzettend groot is.

Mijnheer de minister, mevrouw de minister, bent u bereid om de hele preventie- en sensibiliseringscampagne over het leren leven met de aanwezige verontreiniging te hervertalen en waar nodig bij te sturen? Daaruit kunnen waarschijnlijk lessen worden getrokken voor andere situaties in Vlaanderen. Mijnheer de minister, bent u bereid de geplande saneringsoperatie waartoe Umicore en de Vlaamse overheid zich hebben geëngageerd, kritisch te herbekijken en misschien uit te breiden, misschien ook qua aard, door ze te toetsen aan bepaalde andere saneringen die we al hebben uitgevoerd en de effecten ervan? Bent u bereid heel snel een soort draaiboek op te maken voor Vlaanderen, waarin niet alleen de omvang van onze ecologische schuld wordt geformuleerd, maar ook de aard ervan, de verantwoordelijkheid ervoor, en het tijdspad terzake? Er moet hoe dan ook een tijdspad zijn waarbinnen die schuld moet worden gedelgd. Ook moet duidelijk worden gemaakt hoe de verantwoordelijkheid wordt gedeeld met de bedrijven in kwestie. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, geachte leden, de studie in *The Lancet* die aanleiding gaf tot de actuele interpellatie van de heer Daems, is terecht voer voor discussie. Deze discussie moet echter objectief, volledig, grondig en wetenschappelijk worden gevoerd. Met stemmingmakerij is niemand gebaat.

We mogen niet verzanden in een welles-nietesspelletje, waarbij wordt voorbijgegaan aan de essentie van de zaak. De uitstoot van cadmium is er nu vrijwel niet meer. Waar we nu mee zitten, is de historische vervuiling van de bodem en het grondwater. Ook kan de lucht vervuild zijn door opwaaiend fijn stof. Lommel, Balen en Overpelt zijn in dit opzicht niet echt uniek in Vlaanderen: denken we maar aan Hoboken, enzovoort. Met andere woorden, er zijn helaas nog veel plaatsen in Vlaanderen met een grote historische vervuiling.

Nog erger is dat ons leefmilieu er niet reiner op wordt, ondanks alle inspanningen, doordat er steeds meer wagens en vrachtwagens bij komen en de indu-

strie en de landbouw belangrijke bronnen van economische activiteit blijven in Vlaanderen. Door de technologische en wetenschappelijke vooruitgang blijven er steeds maar nieuwe synthetische stoffen bij komen, waarvan de gevolgen voor onze gezondheid en het milieu niet altijd duidelijk zijn, op korte noch op lange termijn.

Bovendien is in Vlaanderen de verspreiding van fijn stof, dat allerlei vervuilde deeltjes bevat, zoals roet van diesel en/of cadmium in Balen, Lommel, Overpelt, enzovoort, een groot probleem. Iets kan hypermodern zijn op een bepaald ogenblik, of worden geproduceerd met de best beschikbare technologie, maar jaren later hopeloos achterhaald zijn. We mogen niet vergeten dat de fabrieken van Umicore inzake de uitstoot van cadmium in de lucht steeds hebben geopereerd binnen de limieten van de Vlaamse overheid. De normen die 100 of zelfs nog maar 20 jaar geleden van toepassing waren, zouden nu echter niet meer aanvaard worden. Nu beschikken we immers over wetenschappelijke kennis die toen nog niet bestond.

Uit de gegevens waarover we nu wél beschikken, blijkt dat het vaststaat dat milieufactoren een invloed hebben. Wetenschappers begrijpen steeds beter de genetische basis van kanker. Daardoor is de balans in de benadering van kanker echter doorgeslagen naar de genetische aspecten.

Daarnaast is de jongste jaren ook de individuele verantwoordelijkheid overbelicht: rook niet, lig niet te lang in de zon, enzovoort. De milieufactoren en de collectieve verantwoordelijkheid bleven daardoor echter onderbelicht. Misschien is de studie die in *The Lancet* verscheen, een goede aanleiding om opnieuw het evenwicht te herstellen tussen de individuele en de collectieve verantwoordelijkheid.

Volgens gegevens van de heer Hens, professor in de vakgroep menselijke ecologie van de VUB, neemt het aantal kankergevallen in de westerse wereld toe. Eén op de drie Vlamingen krijgt ermee te maken. Dat is een epidemie. Ook als de ziekte niet tot de dood leidt, betekent ze heel wat lijden. Bovendien is de impact ervan op de gezondheidszorg heel groot. We moeten daar iets aan doen.

Willen we kanker voorkomen, dan moeten we ons richten op de milieufactoren. Dat gebeurt helaas te weinig omdat er nog heel wat discussie is, ook op wetenschappelijk gebied. Elk antwoord roept tien nieuwe vragen op. Toch kan er nog heel wat gebeu-

ren. Asbest bijvoorbeeld is al verboden, evenals sommige additieven, maar we zijn nog te onbezorgd.

Neem nu het kankerverwekkende benzeen. Dat komt voor in benzine in concentraties tot 5 percent. Bij elke tankbeurt worden we eraan blootgesteld, tot in de wagen toe. Er wordt echter niets aan gedaan. Dat geldt in het algemeen voor scheikundige stoffen. We zijn te laks ten aanzien van de verspreiding ervan in ons milieu.

Ik verwijs hierbij ook naar de moeilijke discussie in het Europees Parlement en in de Europese Raad van Minister over de Europese richtlijn Reach. Die richtlijn beoogt een inventarisatie van chemische stoffen en is bedoeld om de volksgezondheid en het milieu te beschermen, maar heeft de machtige chemische industrie op stang gejaagd. De industrie heeft dan ook fel weerwerk geboden, met als gevolg dat de richtlijn in de Europese ministerraad fel afgezwakt werd goedgekeurd. Dit toont nogmaals aan dat het zeer moeilijk blijft om een gezond evenwicht te vinden tussen economische belangen, het leefmilieu en de volksgezondheid.

De genoemde studie heeft ons dus allemaal opnieuw met de neus op de feiten gedrukt: cadmium is gevaarlijk voor de volksgezondheid. We kunnen niet ontkennen dat er een verband is tussen de cadmiumvervuiling en het voorkomen van longkanker in de onderzochte groep. In de betrokken regio moet de overheid er dan ook alles aan doen om de gezondheidsrisico's weg te nemen door grondige voorlichting, preventie en sanering van de vervuilde gronden.

Deze zaak toont ook aan dat we nog maar weinig hebben geleerd van de heisa enkele jaren geleden over PCB's en dioxinevervuiling uit verbrandingsovens. Ik verwijs ook naar de aanbeveling van de heer Molenberghs, directeur van het Centrum voor Statistiek van de Universiteit Hasselt, om een onafhankelijke en permanente cel voor risicocommunicatie op te richten, waarover vandaag in De Morgen werd bericht. Die zou paniek, zoals nu naar aanleiding van de gevolgen van de cadmiumvervuiling, kunnen vermijden.

Die cel zou zich, zoals in Nederland en Groot-Brittannië, moeten bezighouden met clusteralarm. Crisistoestanden in een relatief klein gebied met relatief beperkte kwantitatieve gegevens, zoals rond een stort of een verbrandingsoven of nu rond een gebied met cadmiumvervuiling, vragen immers om een specifieke aanpak. De cel zou moeten bestaan uit daartoe opgeleide epidemiologen die dat soort toestanden

perfect kunnen plaatsen en erover kunnen communiceren.

Ze volgen hiertoe een stappenplan. Dat bestaat nog niet in Vlaanderen. Politiek is de wil er wel. Met de oprichting van het Steunpunt Milieu en Gezondheid in 2001 werd een eerste aanzet gegeven. Nu is het tijd om de volgende stap te zetten, de risico's effectief in kaart te brengen en mensen op te leiden voor risico- en crisiscommunicatie.

We moeten ook ophouden met het minimaliseren van de invloed van de externe factoren op kanker. Hoeveel er precies aan het milieu te wijten is, weten we nu nog altijd niet, maar ik denk dat het meer is dan tot nu toe altijd werd aangenomen.

Daar komt nog bij dat de gegevens over kanker lange tijd ontoereikend waren. Jarenlang was de registratie ondermaats. Dat zou nu verbeterd zijn, maar in hoeverre is me niet helemaal duidelijk. Daar moet de Vlaamse overheid ook eens echt een punt van maken.

Mijnheer de minister, bent u van plan om aan het Steunpunt Milieu en Gezondheid een permanente cel voor risicocommunicatie toe te voegen die zich specifiek bezighoudt met clusteralarm en risicocommunicatie?

Hoever staat Vlaanderen met de inventarisatie van historische vervuiling in Vlaanderen en welke maatregelen zijn gepland of werden reeds uitgevoerd om de gevolgen van de historische vervuiling weg te nemen? Op welke manier zal dat gebeuren? Wie zal de kosten dragen?

Hoe staat de Vlaamse Regering tegenover de recent goedgekeurde REACH-richtlijn? Hoe en wanneer zal de Vlaamse Regering die omzetten in Vlaamse regelgeving? Zal de Vlaamse Regering nog verder gaan dan de minima vastgelegd in de REACH-richtlijn?

Hoever staat het nu met de kankerregistratie op Vlaams niveau? Staat die nu volledig op punt? Hoe is de samenwerking met het Belgische niveau op dat vlak, als die al bestaat? (*Applaus*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wens vooreerst iedereen te bedanken voor de uiteenzettingen en suggesties. Voor de duidelijke

lijkheid onderstreep ik dat iedereen, ook ikzelf, verast werd door de resultaten van het onderzoek in de krant. Ik heb direct mijn administratie opgebeld met de vraag of de studie reeds werd overgemaakt, maar dat was niet het geval. Ik heb me toen verder geïnformeerd. We hebben het bericht gekregen dat op zondag 24 uur de studie kon worden geraadpleegd op de website van The Lancet.

Verschillende collega's hebben reeds onderstreept dat de studie ernstig moet worden genomen. Het is niet aan ons om de studie te minimaliseren, maar we moeten haar op de juiste manier lezen en opvolgen. Het eerste wat men in zo'n situatie moet doen, is alle betrokken actoren zo snel mogelijk rond de tafel brengen. Mijn collega en ik hebben dat heel snel gedaan. Maandagnamiddag hebben we niet alleen alle betrokken administraties, maar ook de burgemeesters van de betrokken gemeenten, de twee provincies, het bedrijf Umicore en de assistent van professor Staessen, de heer Nawrot, uitgenodigd. Op die vergadering kregen we niet alleen een toelichting over de publicatie in The Lancet, maar ook een volledige stand van zaken van OVAM. We hebben ook Umicore aangehoord en hebben naar de reactie van de burgemeesters en de leden van de bestendige deputaties gevraagd.

Het is heel belangrijk om te onderstrepen dat er werd afgesproken om elkaar opnieuw te zien op 13 februari. Dan zullen een aantal voorstellen en maatregelen geconcretiseerd zijn.

Paniekvoetbal is hier niet aan de orde. Het is niet aangewezen om enkele uren na de bekendmaking van een studie bijkomende maatregelen uit onze mouw te schudden. Daarmee kunnen we dan misschien enkele mensen geruststellen, maar dergelijke maatregelen zijn ondoordacht en schieten mogelijk hun doel voorbij. De afspraak op 13 februari is daarom belangrijk. We zullen dan suggesties en voorstellen doen. Ik zal de suggesties die ik hier vandaag gehoord heb, laten uitwerken voor die vergadering. We zullen dan beslissen over bijkomende maatregelen en/of acties. Dat is volgens mij een goede manier van werken. Dit ernstige probleem beperkt zich niet tot deze gemeenten en deze studie.

Het eerste convenant dateert van 1997, het tweede van 23 april 2004. De vorige regeringen, en zeker de laatste, hebben geprobeerd dit probleem met de vestigingen van Umicore op te lossen. In 2004 werd het addendum ondertekend. De tijdstabellen die daarmee werden toegevoegd, startten op 1 januari 2004. De sanering van de vestiging en de nabijgelegen wijk

enerzijds en van de wijde omgeving anderzijds, moet natuurlijk worden uitgevoerd. We moeten ervoor zorgen dat de timing wordt nageleefd. Het werd al aangehaald: Umicore heeft zich op de vergadering van afgelopen maandag bereid verklaard om na te gaan welke projecten in een verhoogde versnelling kunnen worden afgerond. Nu vrijdag hebben we daarover een vergadering met OVAM en mijn kabinet. We zoeken uit wat wij kunnen doen om de zaken te versnellen. Dat wordt uiteindelijk beslist op 13 februari.

Ik wil even met u de stand van zaken in de verschillende vestigingen overlopen. In Hoboken zijn er meerdere saneringsacties uitgevoerd op het bedrijventerrein. De bodemsaneringswerken in de wijk Moretusburg zijn gepland voor het najaar 2006. In Olen is een bodemsaneringsproject conform verklaard op de site zelf, en ook voor het grondwater. In Overpelt zijn de bodemsaneringswerken aangaande de bodemvreemde materialen die aanwezig waren, afgerond. De heraanvulling van de ontstane put is opgestart. Het bodemsaneringsproject voor de cité Overpelt zal binnenkort worden ingediend. In Balen-Lommel zijn de bodemsaneringswerken aangaande bodemvreemde materialen nagenoeg afgerond, met uitzondering van een restresidu dat nog niet kon worden geborgen omdat de bekkens volledig opgevuld zijn. Vrijdag spreken we over de kwestie Balen-Wezel en de aanpak daarvan, omdat er enige vertraging opzit ten opzichte van de schema's die bij het addendum zijn toegevoegd.

Voor de grondwatersanering zullen op 13 februari harde afspraken worden gemaakt met Umicore.

Op de site zelf en in de omliggende wijken is al heel wat gebeurd. Er lopen een aantal projecten die op basis van de schema's die in 2004 zijn opgesteld, vertraging hebben opgelopen. Umicore heeft zelf aangeboden om deze projecten te versnellen.

Voor de bodemsanering van de rest van de omgeving staat in het addendum dat op 30 juni 2006, conform het convenant, de rapporten zullen worden ingeleverd. Het onderzoek dat gepubliceerd is in The Lancet, moet in eerste instantie worden overgemaakt aan de bureaus zodat zij daar bij het afleveren van de rapporten rekening mee kunnen houden. Op basis daarvan moeten de prioriteiten worden vastgesteld. Op 13 februari zal worden nagegaan of een en ander eventueel vroeger dan 30 juni kan gebeuren.

Voor de bodemsanering van de Bankloop zijn er verschillende contacten en vergaderingen geweest met

het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle. Voor de grondwatersanering doet zich een vertraging voor. Ik wil daar tegen 13 februari duidelijkheid over scheppen, samen met Umicore.

Verschillende collega's hebben gevraagd of het saneringsprogramma van Umicore kan worden versneld of uitgebreid. We zullen samen met Umicore nagaan wat sneller kan gebeuren. We zullen daar acties over ondernemen.

Sommigen beweren dat ze de conclusies van de gepubliceerde studie al 35 jaar kennen. De vraag is dan natuurlijk waarom 35 jaar is gewacht om daar iets aan te doen. Dat is nu gebeurd met het convenant. Een aantal zaken moet echter nog worden versneld.

We mogen geen paniekvoetbal spelen, maar we moeten dit probleem met de nodige kennis van zaken aanpakken.

De vraag is ook wat het effect is van de acties die tot nu toe zijn ondernomen. Er is een duidelijk lichtpunt. Bij de meetpost van Balen, Lommel en Overpelt is geen overschrijding vastgesteld. Europa heeft de grens van 5 nanogram per kubieke meter vooropgesteld. De resultaten lagen beduidend lager. Door de sanering van de Maasheide te Lommel en de sanering van de PRB-terreinen zijn er positieve signalen.

Daarom is het ook belangrijk dat er verdere metingen gebeuren en dat we de zaak van zeer nabij opvolgen.

Het is ook belangrijk dat bij dit en ook ander onderzoek gegevens naast elkaar worden gelegd en geïnterpreteerd. Dat moet in eerste instantie het werk zijn van wetenschappers. Politici, en in eerste instantie ikzelf, moeten heel voorzichtig omgaan met het interpreteren van studies. We moeten daar de volgende dagen meer duidelijkheid over krijgen.

Een volgende vraag die werd gesteld, is of men de gegevens kan extrapoleren naar andere regio's, zoals Hoboken, Hemiksem, Kruikebeke. We moeten een dergelijke studie heel voorzichtig aanwenden als we willen extrapoleren. Vorige maandag werd deze vraag uitdrukkelijk gesteld door de burgemeesters. In bepaalde kranten had men immers die extrapolatie doorgevoerd. Vanuit wetenschappelijke hoek werd daar zeer genuanceerd op geantwoord. Er werd gesteld dat dit eigenlijk niet kan. Natuurlijk worden ook andere gemeenten, zoals Kruikebeke, met deze problematiek geconfronteerd. Zonder meer de gege-

vens toepassen op andere regio's is niet aangewezen. Voor de wetenschappers is dat ook niet evident.

Er werd hier ook gezegd dat de vervuiling bij Umicore niet alleen afkomstig was van cadmium maar ook van radioactiviteit. Dat klopt. Binnen de vestiging van Olen wordt radioactief materiaal gestockeerd. Mijnheer Daems, u hebt daar ook naar verwezen. Dat is natuurlijk een federale bevoegdheid. Ik zal contact opnemen met mijn federale collega. Tegen 13 februari hoop ik dat ik duidelijkheid kan verschaffen over de tijdelijke opslag en op welke manier de federale minister dit probleem meent op te lossen.

Er was een vraag over de vergoeding van de landbouwers. Dat punt werd terecht aangehaald. Enkele maanden geleden hebben we dat ook aangekaart. Ik heb toen gezegd dat ze ook een vergoeding zouden krijgen. Ik kan u nu ook zeggen hoeveel die inbreng bedraagt en waar die vergoeding vandaan komt. Het gaat om de uitbetaling aan 9 landbouwers voor een bedrag van 457.000 euro. Die som komt van het Minafonds.

Geachte collega's, u hebt verscheidene voorstellen geformuleerd. Ik zal ze allemaal bekijken. Wat het fonds voor omgevingslachtoffers betreft, is de vraag of het zich inlaat met werknemers of met de mensen die in de nabijheid wonen. Ik zal die zaak zeker verder onderzoeken en kijken of het mogelijk is een dergelijk fonds op te richten. De federale ministers Vanvelthoven en Demotte moeten daar uiteraard bij worden betrokken. Ik zal zo snel mogelijk, ik veronderstel tegen 13 februari, uitsluitel geven of we gevolg kunnen geven aan die idee.

We moeten dit moment aangrijpen om te sensibiliseren. Ik wil wel onderstrepen dat dit ook door de burgemeesters werd benadrukt. Ook zij waren daar vragende partij voor.

We zullen dat verder concretiseren en op 13 februari finaliseren.

De heer Huybrechts kan ik antwoorden dat voor de vervuiling van de Nete het onderzoek loopt. Het wordt uitgevoerd door Tessenderlo Chemie. Tot de heer Van Baelen kan ik zeggen dat niet alleen cadmium maar alle zware metalen problemen in Vlaanderen creëren. We moeten dat globaal analyseren en vanuit een globale visie initiatieven nemen.

Het Steunpunt Gezondheid en Milieu wordt tot 2007 ondersteund. Dan moet worden beslist of de

werking wordt voortgezet. In de commissie heb ik al gezegd dat ik daarvan een voorstander ben. We zijn voorlopers op het gebied van biomonitoring, en dat moet zo blijven.

Dit is geen nieuw, maar een oud probleem. We worden met een nieuw, bijkomend onderzoek geconfronteerd. Dat zal misschien leiden tot het nemen van bijkomende maatregelen. Die bijkomende maatregelen mogen we echter niet hals over kop nemen. Op 13 februari zullen we daarover met alle betrokkenen van gedachten wisselen. Zowel een versnelde sanering als andere bijkomende acties zijn mogelijk. Dit is een zeer belangrijk, delicaat en ook budgettair zwaar dossier. We zullen dat doortastend aanpakken, maar met de deskundigheid en visie die het vereist. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Het is belangrijk om het momentum aan te grijpen. Daarom hebben we, ook op vraag van de burgemeesters, beslist hoorzittingen te organiseren. Er wordt veel aan preventie gedaan, en dat leidt tot een vorm van preventiemoeheid. Brochures worden soms niet meer gelezen. De hoorzittingen moeten de aanzet zijn om opnieuw vooruitgang te boeken en ook om de vinger aan de pols te houden. We moeten een goed inzicht verwerven in de vragen waarmee de mensen nog worstelen en daar dan in onze informatie- en sensibilisatie-acties rekening mee kunnen houden.

Zoals in het verleden, zullen we ons in de toekomst niet beperken tot informatiebrochures alleen. In de LOGO's zijn onze preventiewerkers actief. De namen van de medische milieukundigen zijn bekend en staan in de brochures. Hun taak bestaat erin om met de lokale actoren zoals de scholen op de noden in te spelen.

De infobrochures zijn onlangs inhoudelijk nog aangepast. Op preventief vlak staat alles goed op punt, maar de hoorzittingen kunnen lacunes aan het licht brengen. In samenwerking met de LOGO's en de lokale besturen zullen we dan zeer gerichte acties uitwerken en organiseren.

De heer Rudi Daems: Ik wil beide ministers voor hun uitgebreide antwoord bedanken. Het siert minister Peeters dat hij zelf heeft vermeld dat een aantal belangrijke onderdelen van de sanering vertraging hebben opgelopen. Hoewel het hier om de moei-

lijkste onderdelen van de sanering gaat, vind ik het moeilijk te aanvaarden dat die vertraging zomaar wordt geduld.

Ik denk hierbij vooral aan de betrokken woonwijken. Volgens de minister wordt in de cité van Overpelt het BSP uitgevoerd en zal in de cité van Balen-Wezel zelfs nog meer moeten worden gedaan. Bij het opstellen van de timing is hierbij duidelijk geen rekening gehouden. Ik zou dan ook op een versnelling van de werken willen aandringen.

De relatie tussen lage doses cadmium en longkanker maakt een versnelling nodig. Ik heb in mijn beperkte ervaring nog nooit verontrustende cijfers gezien dan de gegevens die in The Lancet zullen worden gepubliceerd. We mogen niet in paniekvoetbal vervallen, maar we moeten wel al het mogelijke doen om dit dossier in leven te houden. Wat de versnelling van de werken betreft, kijk ik alvast uit naar het resultaat van de besprekingen van 13 februari 2006.

Wat de extrapolatie naar andere regio's betreft, deel ik de mening van de minister niet. Op basis van objectieve gegevens over de depositie van zware metalen kan ik enkel vaststellen dat een aantal regio's de vergelijking met Noord-Limburg en de Kempen perfect kunnen doorstaan. Het FAVV heeft vorig jaar besloten om het gebruik van de nieren van runderen uit bepaalde regio's te verbieden. In bepaalde gevallen heeft het FAVV de export van deze runderen zelfs verboden. Het FAVV heeft deze beslissing zeker niet zonder gegronde redenen genomen. Volgens mij geldt in verband met dergelijke aangelegenheden het voorzorgsprincipe. Bijgevolg zou de minister intensievere inspanningen voor, onder meer, Hoboken en Kruibeke, moeten overwegen.

De getroffen land- en tuinbouwers zullen een vergoeding ontvangen. Vooral voor de tuinbouwers is dit noodzakelijk. Ik vind het evenwel betreurenswaardig dat deze vergoeding vanuit het budget van het MINA-Fonds zal worden uitgekeerd. Het gaat hier om economische schade. Bovendien gaat het om een vergoeding die ten gevolge van een beslissing van een federaal agentschap, het FAVV, moet worden uitgekeerd. Om meer resultaten te behalen, had de Vlaamse overheid zich tijdens de onderhandelingen beter wat sterker opgesteld.

In zijn antwoord heeft de minister aangegeven dat hij bepaalde zaken voorlopig even wil laten wachten.

Ik vind dat hij aan een effectieve versnelling moet werken en hierover tegen 13 februari 2006 de nodige afspraken moet maken. Misschien moet hij een tweede addendum bij het bestaande convenant opstellen.

Tot slot vind ik het belangwekkend dat de minister met de federale overheid over de oprichting van een fonds voor omgevingslachtoffers wil praten. Ik hoop dat deze gesprekken resultaten zullen opleveren.

De heer Ludo Sannen: Ik wil beide ministers voor hun antwoord bedanken. Zoals reeds is gezegd, zal 13 februari 2006 een belangrijke moment zijn. Op die dag zal immers duidelijk worden welke bijkomende maatregelen nog zullen worden getroffen.

Umicore heeft zich bereid verklaard om, indien nodig, versneld initiatief te nemen. Ten opzichte van de eerder gemaakte afspraken doen zich momenteel echter vertragingen voor. Ik hoop dat het bedrijf zijn intenties op 13 februari 2006 zal hardmaken. De Vlaamse overheid moet zich ten aanzien van Umicore alvast duidelijk en hard opstellen.

Ik ben tevreden met de intentie van minister Vervotte om de vinger op de pols te houden. Op die manier wordt het immers mogelijk de sensibilisering voortdurend bij te sturen en, indien nodig, andere methodieken aan te wenden. We zullen de inspanningen op dit vlak moeten volhouden.

De extrapolatie naar andere regio's is wetenschappelijk misschien niet zomaar mogelijk, maar als dergelijke studies verschijnen, moeten we niet wachten met het starten van saneringsoperaties. In het verleden hebben we dat niet altijd gedaan. Met Tessenderlo Chemie worden momenteel onderhandelingen gevoerd, maar ook in andere regio's kunnen we ervan uitgaan dat de historische verontreiniging verontrustend is.

Mijnheer de minister, ik denk dat u versneld werk moet maken van het in kaart brengen van deze problematiek en van het saneren van bodem en waterlopen. Misschien zullen de budgetten verhoogd moeten worden, maar ik heb maandag in de krant gelezen dat u stelt dat geld op geen enkele manier een probleem kan zijn.

De heer Gilbert Van Baelen: Mijnheer de minister, u wilt inderdaad het momentum gebruiken om de vinger aan de pols te houden. Ook 13 februari is een momentum. Ik hoop alleen dat we niet indommelen tot een volgende studie verschijnt. Ruim een jaar

geleden werd vanuit een andere hoek op een andere wijze naar de problematiek gekeken, wanneer het ging over het vee.

Ik ben een beetje verbaasd dat de sanering van het grondwater vertraging oploopt, want dat is een vrij cruciaal probleem. Ik weet dat Umicore een aantal zaken heeft ondernomen, maar het blijft een groot probleem. Umicore heeft de cadmiumproductie in Overpelt al enkele jaren stopgezet. Voor de lucht is er geen probleem meer, maar voor de bodem blijft de gigantische vraag wat onder het begrip wijde omgeving valt. Over welke gronden gaat het dan?

We kunnen niet alle tuinen afgraven. We mogen niet de illusie wekken dat alles kan worden gesaneerd, want dat is bij wijze van spreken de onteigening van een regio. Dat scenario volg ik niet en ik denk ook niet dat een dergelijk scenario noodzakelijk is.

Tijdens elk overleg, zoals op 13 februari, moeten we nagaan hoe we voor het privé-domein van elke inwoner de vinger aan de pols kunnen houden. Preventie is belangrijk, want er kunnen speciale grassoorten worden gebruikt, waterputten moeten veel dieper worden geboord en er kan op regelmatige basis kalk worden gebruikt.

Mevrouw de minister, een hoorzitting is goed om te luisteren naar de betrokken actoren, maar meestal zullen enkel de mondige burgers aanwezig zijn. Het is belangrijk dat we ook – en ik gok nu even – de overige 90 tot 95 percent van de bevolking bereiken. Daarover heb ik het als ik verwijs naar sensibilisering en informatie. Hoorzittingen zijn belangrijk, maar het is veel moeilijker om de aandacht van de andere mensen permanent te vestigen op de negatieve effecten van cadmium en andere zware metalen. De voorbije jaren mis ik, ook bij de gemeentebesturen, de zorg om de problemen onder de aandacht te houden.

De heer Hubert Brouns: Mijnheer de minister, ik hoop dat de verslaggeving in de krant niet de realiteit weergeeft, maar in Nederland is de reactie dat er niks aan de hand is. In de regio rond Budel is een gelijkaardig bedrijf actief als in Lommel, Overpelt en Balen. In Nederland stelt men dat nog nooit vaststellingen gebeurden die wijzen op de effecten van cadmium op de volksgezondheid.

Mijns inziens is het nodig te weten hoe daarmee wordt omgegaan: zijn er saneringsplannen, is er al gesaneerd of is er altijd al gewerkt aan normen zodat

er geen uitstoot zou zijn? Aan het laatste twijfel ik natuurlijk, want men is al meer dan 100 jaar bezig in die regio en het is altijd dezelfde werkgever geweest.

Het is heel belangrijk ook eens over de grens te kijken want het stof stopt niet aan de grens. Als de wind fout zit, krijgen wij het stof ook over ons heen.

De heer Pieter Huybrechts: Mijnheer de minister, zoals u het zelf hebt voorgesteld: we moeten nu de wetenschappers hun werk laten doen. Daarna is het aan de politici om de door de wetenschappers voorgestelde acties en maatregelen zo vlug en zo goed mogelijk uit te voeren.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, het is een beetje mijn dada: waar kan ik als inwoner van noord-Limburg op dit moment objectieve informatie vinden over alles wat in de krant is verschenen of over wat op de televisie is geweest? Het hele probleem, en dat geldt niet alleen voor dit thema maar voor alle thema's, is dat het gaat over een vorm van crisiscommunicatie. Als ik in Overpelt woon en ik wil via de webstek van de Vlaamse overheid weten wat er aan de hand is, zou het bijvoorbeeld heel leuk zijn dat de studie in The Lancet vertaald zou zijn in het Nederlands. Iedereen spreekt over die studie, die kan in het Engels worden gelezen op de webstek. Als ik in Google 'cadmium' intik, kom ik er bij uit. Als ik als inwoner wil weten wat er precies aan de hand is of wat het Limburgs Kankerfonds is, kan ik dat nergens vinden. De overheid heeft echter de verplichting te communiceren met de bevolking. Dat is niet alleen in deze situatie zo, maar ook in andere.

Op dit moment ontwikkelt een commissie van experts een normenkader ontwikkelen voor overheidscommunicatie. Daaraan hebben we dringend behoefte. Hoe wordt de burger nu geïnformeerd? Als hij een abonnement heeft op een krant, kan hij in de krant een aantal dingen lezen, kijkt hij naar TVL, de regionale zender, zal hij een aantal quotes zien, maar niet de essentie van het verhaal, en daar moet hij het mee stellen. Als hij geen abonnement heeft, weet hij nergens van af. De overheid, zowel de lokale besturen als de Vlaamse overheid, moet zich bezinnen over hoe in dit soort crisissituaties moet worden gecommuniceerd.

Minister Kris Peeters: Wat betreft de communicatie, konden we niets anders doen dan rond de tafel de

zaken uitpraten en nagaan welke acties we konden ondernemen. Ik heb vrijdag een onderhoud met de wetenschapper die eindelijk bereid was even langs te komen. Ik kan geen wetenschappelijke studie even vertalen in het Nederlands en even de wereld insturen. Ik begrijp uw opmerking wel. In dezen is goede communicatie van essentieel belang. Ik heb in de dioxinecrisis aan den lijve ondervonden dat wanneer we de communicatie niet in de hand hebben, er van alles kan gebeuren dat best vermeden kan worden.

De eerste vergadering is al voorbij, de volgende heeft plaats op 13 februari. De vraag is: wat doen we in de tussentijd? Dat is niet evident omdat we ook de tijd moeten nemen om een aantal zaken op te starten voor de juiste communicatie. Ik zal niet proberen deze studie te laten resumeren, laat staan te vertalen. Wat betreft de interpretatie van de studie, zit de overheid met een klein probleem. De communicatie zal zeker worden voortgezet, maar dat vraagt even tijd. Een crisiscommunicatie vanuit de overheid over informatie in het algemeen, moet verder worden besproken.

We hebben de burgemeesters geïnformeerd en zij zijn volledig op de hoogte. Het is nu een kwestie van een paar weken voor er verdere initiatieven zullen worden ondernomen.

Verschillende leden dringen aan op een versnelling. Ik wil nogmaals onderstrepen dat we in een eerste fase zitten van onderzoek en prioriteitenstelling. Het is heel belangrijk daar voldoende aandacht en energie in te steken omdat we anders achteraf problemen zullen krijgen. De versnelling moet gebeuren waar nodig en waar het kan.

Als er een tijdstabel wordt opgesteld die uitgaat van 1 januari 2004 en er wordt ondertekend op 23 april, dan zijn we al vier maanden verder. Het argument in kwestie doet niet echt terzake. Ik zal met Umicore, die dit zelf heeft aangeboden, echter de zaken versnellen waar dat kan.

Mijnheer Daems, ik heb het zo begrepen dat u vraagt of we die studie kunnen extrapoleren. Ik heb hetzelfde antwoord gegeven als de wetenschapper maandag. Het spreekt uiteraard vanzelf dat de situatie waarop de studie slaat niet uniek is. Er zijn nog andere plaatsen in Vlaanderen waar we worden geconfronteerd met een gelijkaardige vervuiling. Ik heb dus heel goed begrepen dat dit niet alleen beperkt mag blijven tot Lommel, Overpelt en Balen.

Ik zal terzake dan ook verdere acties ondernemen. Ook Kruikeke en andere gemeenten moeten in een actieplan worden betrokken.

Wat het bedrag betreft, ik heb aanzienlijke inspanningen gedaan voor zeer snelle tegemoetkomingen aan die landbouwers. Er is een heel debat geweest met de federale overheid over de vraag wie wat zou betalen, enzovoort. Ik heb er in eerste instantie voor gezorgd dat er geen geld zou worden onttrokken aan essentiële zaken. Dan heb ik het over die 62 miljoen euro en die 30 miljoen euro. Dat geld wou ik niet aanwenden omdat het expliciet moet worden gebruikt voor de sanering en voor alles wat in de convenants en het addendum is opgenomen. Er is het Minafonds. We kunnen eens nadenken of we dat op de een of andere manier kunnen recupereren. Ik vond het echter belangrijk dat de verbintenissen tegenover die landbouwers werden nagekomen.

Ik begrijp dat hier grote eensgezindheid heerst, met de vraag op een zeer verstandige wijze in te spelen op dit momentum. Mijn collega en ikzelf zullen er alles aan doen om dat de volgende dagen te doen, zeker in het licht van 13 februari.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 25 januari 2006 om 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.12 uur.*
